ᲭᲮᲝᲚᲔᲢᲐᲠᲔᲑᲝ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲥᲕᲔᲧᲜᲘᲡᲐ, ᲨᲔᲔᲠᲗᲓᲘᲗ!

ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲘ

ᲡᲐᲥ. Კ. Კ. (Ბ) ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ, ᲗᲑᲘᲚᲘᲡᲘᲡ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲡᲠ ᲛᲨᲠᲝᲛᲔᲚᲗᲐ ᲓᲔᲞᲣᲢᲐᲢᲔᲑᲘᲡ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲝᲠᲒᲐᲜᲝ

KOMUNISTI ᲝᲠᲒᲐᲜ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲝᲡᲐ ᲓᲐ ᲗᲑᲘᲚᲘᲡᲘᲡ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲔᲑᲘᲡ ᲙᲙ (Ბ) ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲓᲐ ᲡᲝᲕᲔᲢᲗᲐ ᲓᲔᲞᲣᲢᲐᲢᲗᲐ ᲛᲨᲠᲝᲛᲔᲚᲗᲐ ᲓᲐᲛᲤᲣᲫᲜᲔᲑᲚᲘᲡ ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲡᲠ ᲛᲨᲠᲝᲛᲔᲚᲗᲐ ᲓᲔᲞᲣᲢᲐᲢᲔᲑᲘᲡ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲛᲬᲘᲤᲝ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲒᲐᲛᲒᲔᲪᲔᲚᲝᲑᲐ

ᲞᲐᲠᲐᲡᲙᲔᲕᲘ
26 ᲘᲐᲜᲕᲐᲠᲘ
1940 Წ.
№ 20 (5721)
ᲤᲐᲡᲘ 10 ᲙᲐᲞ

ᲓᲦᲔᲡ ᲒᲐᲖᲔᲗᲨᲘ:

ᲤᲐᲠᲗᲝᲓ ᲒᲐᲕᲨᲐᲚᲝᲗ ᲨᲔᲯᲘᲑᲠᲔᲑᲐ ᲡᲢᲐᲚᲘᲜᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲘᲡ ᲞᲠᲔᲛᲘᲔᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲡᲢᲘᲞᲔᲜᲓᲘᲔᲑᲘᲡ ᲛᲝᲡᲐᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲚᲐᲓ! (ᲛᲝᲬᲕᲘᲜᲐᲕᲔ)

ᲫᲕᲘᲠᲤᲐᲡᲘ, ᲡᲐᲧᲕᲐᲠᲔᲚᲘ ᲡᲐᲛᲨᲝᲑᲚᲝᲡ ᲜᲐᲮᲘᲠᲔᲑᲘᲡᲐᲙᲔᲜ (1-ᲚᲘ ᲒᲕᲔᲠᲓᲘ)

ᲝᲞᲔᲠᲐᲢᲘᲣᲚᲘ ᲪᲜᲝᲑᲐ ᲚᲔᲜᲘᲜᲒᲠᲐᲓᲘᲡ ᲡᲐᲛᲮᲔᲓᲠᲝ ᲝᲚᲥᲘᲡ ᲨᲢᲐᲑᲘᲡᲐ (1-ᲚᲘ ᲒᲕ.)

ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲝᲠᲓᲔᲜᲔᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲛᲔᲓᲚᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲓᲐᲪᲔᲛᲐ (1-ᲚᲘ ᲒᲕᲔᲠᲓᲘ)

ᲚᲕᲝᲕᲘᲡ ᲛᲨᲠᲝᲛᲔᲚᲗᲐ ᲮᲐᲚᲮᲛᲠᲐᲕᲐᲚᲘ ᲛᲘᲢᲘᲜᲒᲔᲑᲘ (1-ᲚᲘ ᲒᲕ.)

ᲡᲐᲙᲐᲣᲠᲝᲠᲢᲝ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲡᲔᲡᲘᲐ (1-ᲚᲘ ᲒᲕ.)

ᲒᲛᲘᲠᲣᲚᲘ ᲓᲠᲔᲘᲤᲘᲡ ᲐᲓᲐᲛᲘᲐᲜᲔᲑᲘ (ᲛᲔ-2 ᲒᲕ.)

ᲗᲔᲗᲠᲗᲠᲘᲜᲔᲚᲔᲑᲗᲐᲜ ᲑᲠᲫᲝᲚᲔᲑᲘᲡ ᲒᲛᲘᲠᲔᲑᲘ (ᲛᲔ-2 ᲒᲕ.)

Გ. Კ. ᲝᲠᲚᲝᲕᲘ — ᲒᲐᲤᲠᲔᲜᲔᲑᲘ „ᲡᲔᲓᲝᲛᲘᲜᲒᲔᲘᲡᲗᲕᲘᲡ“ (ᲛᲔ-2 ᲒᲕ.)

ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲪᲮᲝᲕᲠᲔᲑᲐ (ᲛᲔ-3 ᲒᲕ.)

Ა. Გ. ᲧᲣᲚᲣᲙᲘᲫᲘᲡ ᲡᲐᲮᲚᲘ-ᲛᲣᲖᲔᲣᲛᲘ ᲫᲣᲗᲐᲘᲡᲨᲘ (ᲛᲔ-3 ᲒᲕ.).

ᲣᲪᲮᲝᲔᲗᲨᲘ:

ᲐᲛᲔᲠᲘᲙᲘᲡ ᲛᲔᲛᲝᲠᲐᲜᲓᲣᲛᲘ ᲘᲜᲒᲚᲘᲡᲘᲡ ᲛᲗᲐᲕᲠᲝᲑᲐᲡ (ᲛᲔ-4 ᲒᲕ.).

ᲘᲜᲒᲚᲘᲡᲔᲚᲔᲑᲛᲐ ᲘᲐᲞᲝᲜᲘᲘᲡ Გ ᲔᲛᲘ ᲒᲐᲐᲮᲠᲮᲘᲜᲔᲡ (ᲛᲔ-4 ᲒᲕ.).

ᲤᲐᲠᲗᲝᲓ ᲒᲐᲕᲨᲐᲚᲝᲗ ᲨᲔᲯᲘᲑᲠᲔᲑᲐ ᲡᲢᲐᲚᲘᲜᲘᲡ ᲡᲐᲮᲔᲚᲝᲑᲘᲡ ᲞᲠᲔᲛᲘᲔᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲡᲢᲘᲞᲔᲜᲓᲘᲔᲑᲘᲡ ᲛᲝᲡᲐᲡᲐᲮᲚᲔᲑᲚᲐᲓ!

თვეზე მეტი გავიდა მას შემდეგ, რაც სსრ კავშირის სახკომსაბჭოს დადგენილებით დიდი სტალინის დაბადების 60 წლისთავის აღსანიშნავად დაწესებულ იქნა სტალინის სახელობის პრემიები და სტიპენდიები, რომელთა საერთო ჯამი 37 მილიონ მანეთს აღემატება.

ეს დადგენილება წესანიშნავად გამოხატავს მაღალ სტალინურ მზრუნველობასა და პატივისცემას მეცნიერებისა და ხელოვნებისადმი, რაც ასე ფართოდ არის დანერგილი გამარჯვებული სოციალიზმის ძლევამოსილ ქვეყანაში, სადაც ფართო ასპარეზია მოწინავე მეცნიერებისა და ხელოვნების, ფორმით ნაციონალური და შინაარსით სოციალისტური კულტურის გაფურჩქვნა-აყვავებისათვის.

ეს დადგენილება დიდად შეუწყობს ხელს საბჭოთა მეცნიერებისა და ხელოვნების შემდგომ აყვავებას, გამომგონებლობისა და სამხედრო ცოდნის დარგში მიღწეულ უდიდეს წარმატებათა შემდგომ გაღრმავებას, უმაღლესი განათლების ხარისხის გაუმჯობესებას.

საბჭოთა მთავრობის დადგენილებამ სტალინის სახელობის პრემიებისა და სტიპენდიების დაწესების შესახებ ახალი ძალა შეჰმატა სამეცნიერო კვლევა-ძიების, გამომგონებლობის დარგში მომუშავეებს, ყველა იმათ, ვინც ემზადება სამეცნიერო მოღვაწეობისათვის, სამეცნიერო ხარისხების მოსაპოვებლად დისერტაციების დაცვისათვის, ჩვენს სტუდენტობას, საბჭოთა ხელოვნების და სოციალისტური სამშობლოს თავდაცვის მუშაკებს.

მთავრობის ასეთმა განსაკუთრებულმა მზრუნველობამ და ყურადღებამ აღაფრთოვანა ყველა, ვისაც გულწრფელად უყვარს სამშობლო, შემოქმედებითი ენთუზიაზმის ახალი ტალღა გამოიწვია სოციალისტური ქვეყნის პატრიოტებში. ჩვენს უმაღლეს სასწავლებლებში, სამეცნიერო კვლევითს ინსტიტუტებში, საბჭოთა ხელოვნების მრავალრიცხოვან დაწესებულებებში ფართოდ გაჩაღდა სოციალისტური შეჯიბრება პირველობისათვის, სტალინის სტიპენდიატის საპატიო სახელწოდების მოპოვების უფლებისათვის.

მთავრობის ამ დადგენილებას ფართოდ გამოეხმაურნენ ორდენოსანი საქართველოს უმაღლესი სასწავლებლები, სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტები, საბჭოთა ხელოვნების დაწესებულებანი. თბილისის სტალინის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტში თავიდანვე ფართოდ გაშალეს შეჯიბრება სტალინის სახელობის სტიპენდიებისა და პრემიების მიღების უფლების მოპოვებისათვის. ამ მიზნით 700-ზე მეტი ხელშეკრულება დაიდო, უახლოეს ხანში 30 ასპირანტი წარადგენს სადისერტაციო ნაშრომებს მეცნიერებათა კანდიდატის ხარისხის მოსაპოვებლად, 10 მეცნიერ მუშაკი დაიცავს დისერტაციას მეცნიერებათა დოქტორის ხარისხის მოსაპოვებლად. მეცნიერებათა დოქტორმა პროფ. მ. გოგობერიძემ ვალდებულება იკისრა, რომ წელს გამოსცემს „ფილოსოფიის ისტორიის“ პირველ ტომს და მონოგრაფიებს ფილოსოფიის საკითხებზე. აქტუალურ საკითხებზე სადისერტაციო შრომებს ამზადებენ ახალგაზრდა მეცნიერ მუშაკები, სწავლის ფრიადოსნად გახდომის შესახებ კონკურსებულ ვალდებულებებს კისრულობენ სტუდენტები, ამჟამად უკვე დამთავრებულ სესიებზე გაშლილი სოციალისტური შეჯიბრების უმნიშვნელოვანესი მუხლი იყო ბრძოლა ფრიადოსნობისათვის.

სტალინის სახელობის პრემიებისა და სტიპენდიების მიღების საპატიო უფლებისათვის ნაყოფიერად იბრძვის ინდუსტრიის კადრების სამჭედლოს—კიროვის სახელობის ინდუსტრიული ინსტიტუტის სტუდენტობა და მეცნიერ-მუშაკთა ოთხიათასიანი კოლექტივი. ინსტიტუტის დირექცია და პარტიული ორგანიზაცია სათავეში ჩაუდგნენ სტუდენტთა და პროფესორ-მასწავლებელთა შეჯიბრებას, რომელიც ფართოდ გაიშალა სსრ კავშირის სახკომსაბჭოს გასული წლის 20 დეკემბრის დადგენილების გაცნობასთან დაკავშირებით.

ინსტიტუტის კათედრებმა ვალდებულება იკისრეს გააჩაღონ მუშაობა ფაბრიკა - ქარხნებში, მარგანეცისა და ქვანახშირის მრეწველობასა და სახალხო მეურნეობის სხვა დარგებში ტექნიკის უკანასკნელ მიღწევათა და ახალ გაუმჯობესებათა დანერგვისათვის. ინსტიტუტის კოლექტივის ენერგიულად ემზადება მეორე სამეცნიერო-ტექნიკური კონფერენციისათვის. ინსტიტუტის პროფესორმა გ. მუხაძემ იკისრა მიმდინარე წელს გამოაქვეყნოს საყურადღებო სამეცნიერო ნაშრომი და დისერტაციის დაცვით მოიპოვოს მეცნიერებათა დოქტორის ხარისხი. მსგავსი ვალდებულებები იკისრეს ამ ინსტიტუტის სხვა მეცნიერ მუშაკებმაც.

სტალინის სახელობის პრემიებისა და სტიპენდიების მიღების საპატიო უფლების მოპოვებისათვის ფართოდ არის გაშლილი მუშაობა ბერიას სახელობის სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტში, თბილისის პუშკინის სახელობის ინსტიტუტში, თბილისის ლენინის სახელობის ტრანსპორტის ინჟინერთა ინსტიტუტში, ჭუთაისისა და სოხუმის პედაგოგიურ ინსტიტუტებში და სხვ.

სტალინის სახელობის პრემიებისა და სტიპენდიების დაწესებამ მზიური საქართველოს უმაღლეს სასწავლებლებისა და სამეცნიერო-კვლევითი დაწესებულებების მეცნიერ-მუშაკები და სტუდენტთა ფართო მასები დარაზმა იმისათვის, რომ კიდევ უფრო გამდიდრდეს და აყვავდეს საბჭოთა მოწინავე მეცნიერება, კიდევ უფრო დაჩქარდეს ჩვენი წარმატება, კიდევ უფრო გაძლიერდეს ჩვენი საყვარელი სამშობლო, წარმატებით შესრულდეს მესამე სტალინური ხუთწლიანი გეგმა, გამრავლდნენ მოწინავე მეცნიერებისა და სწავლის ფრიადოსნები—წარჩინებული ადამიანები, ჩვენს ქვეყანას შეემატოს მაღალხარისხოვანი მეცნიერული ნაშრომები, ახალი თვალსაჩინო გამოგონებები.

ორდენოსანი საქართველოს მეცნიერებისა და ხელოვნების მოღვაწეებს, გამომგონებლებსა და სტუდენტებს კარგად აქვთ შეგნებული, რომ უდიდესი პატივია მოიპოვო სტალინის სახელობის პრემიის, სტალინის სახელობის სტიპენდიის მიღების უფლება. ეუფლებიან რა მარქსისტულ-ლენინურ მეცნიერებას, რომლის ცოდნა აუცილებელია მეცნიერების ყველა დარგის მუშაკისათვის, სტალინის სახელობის პრემიებისა და სტიპენდიების მიღების უფლებისათვის ერთმანეთს ეჯიბრებიან მათემატიკოსები და ეკონომისტები, ფიზიკოსები და გეოლოგები, მედიცინის მუშაკები და ქიმიკოსები, მხატვრები და საბჭოთა ხელოვნების მუშაკები. ეჭვი არ უნდა შევიტანოთ იმაში, რომ ისინი მოფიქრებული, გეგმაშეწონილი, მუყაითი შრომით, დიდი სტალინის გენიით აღფრთოვანებულნი, შესძლებენ არაერთი და ორი ძვირფასი საჩუქარი მიუძღვნან დედა-სამშობლოს.

კიდევ უფრო გავაფართოოთ სოციალისტური შეჯიბრება სტალინის სახელობის პრემიებისა და სტიპენდიების მიღების საამაყო უფლების მოპოვებისათვის!

ᲫᲕᲘᲠᲤᲐᲡᲘ, ᲡᲐᲧᲕᲐᲠᲔᲚᲘ ᲡᲐᲛᲨᲝᲑᲚᲝᲡ ᲜᲐᲮᲘᲠᲔᲑᲘᲡᲐᲙᲔᲜ

ᲧᲘᲜᲣᲚᲛᲫᲦᲕᲔᲚᲘ „Ი. ᲡᲢᲐᲚᲘᲜᲘ“, 24 იანვარი (რადიო, საკდესის სპეცკორი). გაშლილ ზღვაში ბუნკერობა მეტად რთული საქმე აღმოჩნდა. როგორც კი ყინულმჭრელები „ი. სტალინი“ და „გ. სედოვი“ ყინულის ნაპირთან გემ „სტალინგრადს“ შეხვდნენ, დაიწყო ქვანახშირის გადატვირთვა ტრიუმებში, მაგრამ იგი ცოტახანს გრძელდებოდა. სამი გემი ერთი-მეორის გვერდით იდგნენ, „სტალინგრადი“ შუაში იმყოფებოდა, „ი. სტალინი“ და „გ. სედოვი“ აქეთ-იქით ედგნენ. მძლავრი ამწეები აცალიერებდნენ ქვანახშირის მცურავ ბაზის წიაღს. დაძაბულმა მუშაობამ რამდენიმე საათს გასტანა. ამასობაში გაძლიერდა ქარი, რომელიც თავდაპირველად სუსტად ჰქროდა. ატყდა ფართო ფრთონა, ფლავმანი რომელიც ტალღაზე მერყეობს, ისევე როგორც ყველა ყინულმჭრელი შეინძრა და თავის მძლავრი კორპუსით „სტალინგრადის“ გემბანს ეხეთქებოდა. გემი ტორტმანობდა.

ამ რყევის განმრძობას შეეძლო შეეზიანებინა „სტალინგრადის“ კორპუსი და უფრო სერიოზულად დაეზიანებინა გემი. პაპანინმა გადაწყვიტა შესულიყო ყინულებში „სტალინგრადითურთ“ და იქ, უფრო მშვიდ პირობებში, განეგრძო ბუნკერობა. ამასობაში „სედოვმა“ უკვე მიიღო ქვანახშირის ერთგვარი მარაგი და ნაპირს მიადგა. ფლავმანი გზას უკვლევდა „სტალინგრადს“, ყინულებში შევიდა, ისარგებლა ყინულგასაყარით და მიაღწია იმ ადგილს, სადაც ზღვის ფრთონა არ იგრძნობოდა.

გამოცხადდა ავარალი. ექსპედიციის ყველა მონაწილე შეუდგა ბუნკერობას. ძლივს მოვასწარით რამდენიმე ათეული ტონის გადატვირთვა, რომ ბადიგინისაგან ცნობა მოგვივიდა: „სედოვი“ ყინულმა გაშლილ ზღვაში გაიტაცაო. ყოველგვარი მოულოდნელი გართულების თავიდან ასაცილებლად, პაპანინმა გვიბრძანა დაუყოვნებლივ შეგვეწყვიტა ბუნკერობა და „სედოვისაკენ“ წავსულიყავით. მაგრამ რარიგ ცვალებადია ყინულის პირობები არქტიკაში! გზა სამხრეთისაკენ მთლიანი ყინულით შეკრული აღმოჩნდა. იქ, სადაც რამდენიმე საათის წინ ყინულგასაყარები იყო გაჭიმული, ახლა უსაზღვრო, მთლად შეკრული, მძიმე ყინულები გაჩენილიყო. ფლავმანიც კი დიდი გაჭირვებით იკაფავდა გზას ყინულის ამ ათბალიან მასივში. „სტალინგრადი“ ყოველ წამს უკან ირებოდა. ყინულმჭრელს უკან დაბრუნება უხდებოდა, რომ დაემსხვრია ყინულის ბორკილები გემის ირგვლივ, ხოლო შემდეგ ისევ წინ წაწეულიყო. 4-5 მილიანმა მანძილმა თითქმის 20 საათი წაგვართვა.

პაპანინი კაპიტანს მოეთათბირა და მიიღო გადაწყვეტილება—მთელი ესკადრით წასულიყო ბარენცბურგს და იქ, მშვიდ პირობებში, მომარაგებულიყო ქვანახშირით ისე, რომ გემების მთლიანობას საფრთხე არ შეჰქმნოდა. ამ. ბუნიაკიმ ხანმოკლე შეჩერებით ისარგებლა და მოასწრო გამორკვევა, რომ ჩვენ 78 პარალელზე ცოტათი ჩრდილოეთით ვიმყოფებოდით. მაგრამ ყველაზე უფრო საინტერესო აღმოჩნდა ჩვენი ადგილის გრძედი. ჩვენ ვიმყოფებოდით მიწის მეორენახევარ სფეროში, გრინვიჩის მერიდიანის იქითა მხარეზე.

საბჭოთა არქტიკული გემების ესკადრა სამხრეთისაკენ გაემართა. „სედოვი“ ბუქსირით მიჰყვებოდა ფლავმანს. ზღვა გასაოცრად წყნარი და სტუმართმოყვარე იყო. აქა-იქ გვხვდებოდა ახალი, ბლინისებური ყინული, რომელსაც გემები აბლაბუდასავით მიარღვევდნენ. ყინულმჭრელი „ი. სტალინი“ სრული სიჩქარით მიდიოდა. „სედოვი“ მას თითქმის არ აგვიანებდა. სახელოვანი გემის მანქანა ორი წლის უმოქმედობის შემდეგ საუცხოოდ მუშაობდა. საერთოდ, გაშლილ ზღვაში სვლამ დაგვანახვა, რომ სედოველებს, დრეიფის უმძიმესი პირობების მიუხედავად, საუცხოოდ დაუცავთ გემის მექანიზმები და მოწყობილობა. რეისის დროს შემოწმებულ იქნა გემის სასაჭე მეურნეობაც. შემოწმებამ დადებითი შედეგები გამოიღო. გამტყდარი საჭის სარემონტოდ „სედოვის“ ეკიპაჟის მიერ გაწეულ თავდადებულ მუშაობას ამაოდ არ ჩაუვლია.

თვითონ სედოველები ძალიან მალე აჰყვნენ აქტიური ნაოსნობის რიტმს. ხანგრძლივი შესვენების შემდეგ ისინი კვლავ გადავიდნენ საზღვაო ვახტებზე. „სედოვის“ ეკიპაჟი, საფლავმანო ყინულმჭრელის მეზღვაურებით გაძლიერებული, ენერგიულად მუშაობდა გემბანზე, საცეცხლურეშოში, სამანქანო განყოფილებაში. ყველანი უდიდესი ენტუზიაზმით მუშაობდნენ, ისინი მოხატრებული იყვნენ გაშლილ ზღვას, ღია ფართო ტალღას. ბოლოს, გემები აისფიორდში შევიდნენ. შუადღის ბინდში ნაწყვეტ-ნაწყვეტად მოსჩანდა მუდმივი ყინულებით დაფარული მთიანი ნაპირები. ფრთხილად, დიდის ოსტატობით მიჰყავდა ყინულმჭრელ „ი. სტალინის“ კაპიტანს ამბ. ბელოუსოვს გაწყვეტილი ქარავანი ფიორდის დაკლაკნილი, საშიში, ყინულით დაფარული ფარვატერით. მალე წინ გადმოჩნდა გაჩირაღდნებული ბარენცბურგი. იმიერპოლარული ქალაქის მოსახლეობა უდიდესი სიხარულით, აღფრთოვანებით შეხვდა სახელოვან სედოველებს და ექსპედიციის მონაწილეებს. გემები ნავსაყუდელს მიადგნენ.

ამჟამად გამაღლებული ტემპით სწარმოებს დაბუნკერება, ხოლო შემდეგ გემები ისევ გასწევენ სამხრეთისაკენ, საყვარელი სამშობლოს ნაპირებისაკენ.

ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲝᲠᲓᲔᲜᲔᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲛᲔᲓᲚᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲓᲐᲪᲔᲛᲐ

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარემ ამხ. მ. ი. კალინინმა 20 იანვარს ორდენები და მედლები გადასცა ტაჯიკეთის სსრ სასოფლო მეურნეობის მოწინავე მუშაკთა ჯგუფს, რომლებიც დაჯილდოებულნი არიან შესანიშნავი წარმატებისათვის სოფლის მეურნეობაში და განსაკუთრებით მებამბეობაში გეგმის გადაჭარბებით შესრულებისათვის.

დაჯილდოებულთა შორის არიან: რეგარსკის რაიონის გაურატის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი ქალი ამხ. არტიკბუ ხოლმატოვა, რკინიგზის რაიონის ლახუტის სახელობის კოლმეურნეობის ბრიგადირი ამხ. შარიფ ბეკულოვი, პენჯიკენტის მტს-ის ტრაქტორისტი ამხ. კარშიბოი ჯურაევი, რაშტკალის რაიონის კოლმეურნეობა „ინტერნაციონალის“ მეცხვარეობის ფერმის მწყემსი ამხ. ტოლიბშო დეხკონოვი და სხვა ამხანაგები.

დაჯილდოებულთა სახელით სიტყვა წარმოსთქვა ტაჯიკეთის ალკკ ცენტრალური კომიტეტის მდივანმა ორდენოსანმა ამხ. ჰაჯი ურუნოვმა.

ჯილდოები გადაეცათ აგრეთვე კავშირგაბმულობის ხელმძღვანელს დიდი ფერგანის არხის მშენებლობაზე ამხ. ა. ე. კალიუჟნისა და მთელ რიგ სხვა მუშაკებს.

მ. ი. კალინინმა ამხანაგებს მიულოცა ჯილდოების მიღება და უსურვა შემდგომი წარმატება მათს მუშაობაში. (საკდესი).

ᲚᲕᲝᲕᲘᲡ ᲛᲨᲠᲝᲛᲔᲚᲗᲐ ᲮᲐᲚᲮᲛᲠᲐᲕᲐᲚᲘ ᲛᲘᲢᲘᲜᲒᲔᲑᲘ

ᲚᲕᲝᲕᲘ, 24 იანვარი. (საკდესი). დღეს ლვოვში გაიმართა მშრომელთა ხალხმრავალი მიტინგები, რომლებიც მიეძღვნა უკრაინის დასავლეთი ოლქებიდან სსრ კავშირისა და უკრაინის სს რესპუბლიკის უმაღლესი საბჭოების დეპუტატთა საარჩევნო კამპანიის დაწყებას.

გაზის ქარხანაში დღეს მუშაობის შემდეგ წითელ კუთხეში თავი მოიყარა 400-მდე მუშამ და სპეციალისტმა. მიტინგზე შინაარსიანი სიტყვით გამოვიდა მუშა ამხ. ვეჩეროკი.

— უსაზღვროდ მოხარული ვარ, — სთქვა მან, — რომ ამჟამად განთავისუფლებულ მიწაზე ყველა მშრომელთან ერთად მივიღებ მონაწილეობას ყველაზე დემოკრატიულ არჩევნებში.

მოიგონეთ, ამხანაგებო, როგორ ვირჩევდით სეიმსა და სენატს. იქ გადაიოდნენ ბურჟუაზიის წარმომადგენელნი, მშრომელთა უფლებები ყოველნაირად შეკვეცილი იყო. ახლა ჩვენ ხალხის ღირსეულ წარმომადგენლებს გავგზავნით ჩვენი მშობლიური საბჭოთა ხელისუფლების უმაღლეს ორგანოებში.

მიღებული რეზოლუციით მიტინგის მონაწილეებმა ვალდებულება იკისრეს ღრმად შეისწავლონ სსრ კავშირის კონსტიტუცია, უკრაინის სსრ კონსტიტუცია და საარჩევნო კანონი, 10 პროცენტით გაადიდონ შრომის ნაყოფიერება, არჩევნების დღისათვის—24 მარტისათვის—ვადამდე შეასრულონ 1940 წლის I კვარტალის გეგმა. ქარხნის კოლექტივმა სოციალისტურ შეჯიბრებაში გამოიწვია ქალაქის ელექტროსადგურის მუშები.

დიდის აღფრთოვანებით ჩაიარა მიტინგმა ტყავეულობის 1-ელ სახელმწიფო ქარხანაში.

— ჩვენ, ძველი ადამიანები, რომლებმაც საკუთარ ხორგზე გადავიტანეთ კაპიტალისტური ექსპლოატაციის მთელი სიმძიმე, — განაცხადა თავის გამოსვლაში მუშამ, ამხ. ვორტეიჩუკმა, — სიხარულით ვხედავთ, თუ როგორ უმჯობესდება დღითი-დღე მშრომელთა ცხოვრება. წინათ ჩემი ბავშვები არა სწავლობდნენ, არ შემეძლო სწავლის ფულის გადახდა. ახლა ისინი სხვა ეროვნებათა ბავშვებთან ერთად უფასოდ სწავლობენ. ამხანაგებო, ეს უნდა შევიგნოთ! ხალხის მტრები შეეცდებიან საქმე გაგვიფუჭონ. ამიტომ კიდევ უფრო ფხიზლად უნდა ვიყოთ! კიდევ უფრო მჭიდროდ დავიკრათ ჩვენი საბჭოთა მთავრობის გარშემო, ბოლშევიკური პარტიისა და დიდი სტალინის გარშემო!

მიტინგის მონაწილეებმა უდიდესი აღფრთოვანებით მიიღეს მისალმებანი ხალხთა ბელადის ამხანაგ **სტალინისა** და ამხანაგ **ხრუშჩოვისადმი.**

ᲡᲐᲙᲐᲔᲠᲝ ᲤᲠᲐᲡᲘ ᲛᲝᲡᲙᲝᲕᲘ-ᲑᲔᲠᲚᲘᲜᲘ

მოსკოვ-ბერლინის ავიახაზზე დაიწყო რეგულარული საჰაერო მიმოსვლა. 24 იანვარს 9 საათსა და 47 წუთზე მოსკოვიდან ბერლინს გაბრუნდა გერმანიის თვითმფრინავი „ლს-3“. ამავე დღეს მოსკოვს მოფრინდა ორი საბჭოთა თვითმფრინავი. (საკდესი).

ᲔᲠᲗᲘ ᲛᲘᲚᲘᲐᲠᲓᲘ ᲛᲐᲜᲔᲗᲘ ᲛᲠᲐᲕᲐᲚᲫᲕᲘᲚᲘᲐᲜ ᲓᲔᲓᲔᲑᲡ

სსრ კავშირის ფინანსთა სახალხო კომისარიატის არასრული ცნობებით, 1939 წელს მრავალშვილიან დედებს 1.103.877.000 მანეთი დახმარება მიეცა. 1938 წელს მრავალშვილიანმა დედებმა 922.246.300 მანეთი დახმარება მიიღეს.

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲛᲮᲐᲢᲕᲠᲔᲑᲘᲡ ᲜᲐᲬᲐᲠᲛᲝᲔᲑᲗᲐ ᲒᲐᲛᲝᲤᲔᲜᲐ

ᲮᲐᲠᲙᲝᲕᲘ, 24 იანვარი (საკდესი). უკრაინის სურათების გალერიაში გაიხსნა საქართველოს საბჭოთა მხატვრების ნაწარმოებთა გამოფენა. რაც უკრაინაში პირველად მოეწყო. რამდენიმე დარბაზში გამოფენილია 75 ქართველი მხატვრის, მოქანდაკისა და გრაფიკოსის 170 ნამუშევარი.

ყურადღებას იპყრობენ სახალხო მოქანდაკის — ორდენოსანი ი. ი. ნიკოლაძის ნამუშევრები — ლენინის ბარელიეფი და ბერიას ბარელიეფი, ორდენოსანი მხატვრის მ. ი. თოიძის სურათები — „თბილისი“ და „ქართველი ქალის ცეკვა“.

ᲒᲐᲛᲝᲤᲔᲜᲐ ᲐᲠᲥᲘᲕᲘᲡ ᲛᲣᲖᲔᲣᲛᲨᲘ

ᲚᲔᲜᲘᲜᲒᲠᲐᲓᲘ, 23 იანვარი (საკდესი). გუშინ არქტიკას მუზეუმის ცენტრალურ დარბაზში გაიხსნა ყინულმჭრელ „სედოვის“ დრეიფისადმი მიძღვნილი გამოფენა.

გამოფენაზე წარმოდგენილია მასალა, რომელიც გვიხატავს პარტიისა და მთავრობის ზრუნვას სედოველებისათვის; ამხანაგი სტალინისა და ამხანაგი მოლოტოვის მისალმებანი „სედოვის“ ეკიპაჟისადმი დრეიფის პირველი და მეორე წლისთავის დღეებში, მიხეილ ივანეს-ძე კალინინის მიერ წარსული წლის დამლევს რადიოთი წარმოთქმული სიტყვის ტექსტი და სხვ.

გამოფენა გვიხატავს სედოველთა მეცნიერული მუშაობის წინასწარ შედეგებს. სქემები, დიაგრამები და რუკები წარმოდგენას იძლევიან იმ სამეცნიერო დაკვირვების შესახებ, რომლებიც ყინულმჭრელის დრეიფის დროს სწარმოებდა.

ᲡᲡᲠ ᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲘᲡ ᲝᲠᲓᲔᲜᲔᲑᲘᲡᲐ ᲓᲐ ᲛᲔᲓᲚᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲓᲐᲪᲔᲛᲐ

სსრ კავშირის უმაღლესი საბჭოს პრეზიდიუმის თავმჯდომარემ ამხ. მ. ი. კალინინმა 20 იანვარს ორდენები და მედლები გადასცა ტაჯიკეთის სსრ სასოფლო მეურნეობის მოწინავე მუშაკთა ჯგუფს, რომლებიც დაჯილდოებულნი არიან შესანიშნავი წარმატებისათვის სოფლის მეურნეობაში და განსაკუთრებით მებამბეობაში გეგმის გადაჭარბებით შესრულებისათვის.

დაჯილდოებულთა შორის არიან: რეგარსკის რაიონის გაურატის სახელობის კოლმეურნეობის წევრი ქალი ამხ. არტიკბუ ხოლმატოვა, რკინიგზის რაიონის ლახუტის სახელობის კოლმეურნეობის ბრიგადირი ამხ. შარიფ ბეკულოვი, პენჯიკენტის მტს-ის ტრაქტორისტი ამხ. კარშიბოი ჯურაევი, რაშტკალის რაიონის კოლმეურნეობა „ინტერნაციონალის“ მეცხვარეობის ფერმის მწყემსი ამხ. ტოლიბშო დეხკონოვი და სხვა ამხანაგები.

დაჯილდოებულთა სახელით სიტყვა წარმოსთქვა ტაჯიკეთის ალკკ ცენტრალური კომიტეტის მდივანმა ორდენოსანმა ამხ. ჰაჯი ურუნოვმა.

ჯილდოები გადაეცათ აგრეთვე კავშირგაბმულობის ხელმძღვანელს დიდი ფერგანის არხის მშენებლობაზე ამხ. ა. ე. კალიუჟნისა და მთელ რიგ სხვა მუშაკებს.

მ. ი. კალინინმა ამხანაგებს მიულოცა ჯილდოების მიღება და უსურვა შემდგომი წარმატება მათს მუშაობაში. (საკდესი).

ᲡᲐᲙᲐᲣᲠᲝᲠᲢᲝ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲡᲔᲡᲘᲐ

24 იანვარს მოსკოვში გაიხსნა ცენტრალური სამეცნიერო - საკურორტო საბჭოს VII სესია. მესვალი სიტყვა წარმოსთქვა მეცნიერების დამსახურებულმა მოღვაწემ პროფ. ვ. ა. ალექსანდროვმა. 1940 წელს კურორტების მუშაობის შესახებ საინტერესო ცნობები მოიყვანა თავის მოხსენებაში სსრ კავშირის ჯანმრთელობის სახალხო კომისარიატის კურორტებისა და სანატორიუმების სამმართველოს სამედიცინო განყოფილების უფროსმა დ-რმა შუგამმა.

ჩვენი ქვეყნის კურორტებზე შარშან მკურნალობდა და ისვენებდა მილიონამდე კაცი, სამბუნელატორიო ავადმყოფთა რაოდენობამ მარტო საკავშირო კურორტებზე 160 ათასამდე მიაღწია, რაც 54 ათასით მეტია, ვიდრე 1938 წელს.

მომდინარე წელს მიღებულ იქნება მთელი რიგი ღონისძიებანი ავადმყოფთა მომსახურების გაუმჯობესებისათვის. მარტო სსრ კავშირის ჯანსაღკომის კურორტებზე კაპიტალური სამუშაოებისათვის ნავარაუდევია 6.800 ათასი მანეთის დახარჯვა. 20 მილიონამდე მანეთი დაიხარჯება სანატორიუმების კეთილმოწყობისათვის, პლაჟების მოსაწყობად, გზების შესაკეთებლად, დაახლოებით 10 მილიონი მანეთი — ჰიდროგეოლოგიური სამუშაოებისათვის და სხვ. მწყობრში ჩადგება ახალი შენობები, კერძოდ, საბავშვო ტუბერკულოზური სანატორიუმი ევპატორიაში და კორპუსი სოჭის № 1 სანატორიუმში. სან

გმირული დრეიფის ადამიანები

კაპიტანი—ბოლშევიკი

„სედოვიდან“ მხოლოდ მაშინ გადმოვალ, როცა გემი დრეიფს დაამთავრებს და საბჭოთა ნავსადგურში შევალ!

ასე განაცხადა 1938 წლის აგვისტოში კონსტანტინე სერგის-ძე ბადიგინმა—მოდრეიფე გემის კაპიტანმა, როცა მას წინადადება მისცეს შეცვლილიყო. ეს ღირსეული პასუხი დამახასიათებელია კომუნისტი ბადიგინისათვის, თავისი სამშობლოს მგზნებარე პატრიოტისათვის.

მტკიცედ და გაბედულად ხელმძღვანელობდა იგი უთვალავ საავარიო სამუშაოს „სედოვზე“, პოულობდა რა უალრესად საშიშ მდგომარეობაში ერთადერთ სწორ გადაწყვეტილებას. გამოჩენილმა ორგანიზატორმა, კონსტანტინე სერგის-ძე ბადიგინმა ღირსეულად დაამთავრა უმაგალითო რეისი, გაამართლა რა საბჭოთა ბოლშევიკი კაპიტნის მაღალი სახელწოდება.

კონსტანტინე სერგის-ძე ბადიგინი დაიბადა 1910 წელს პენზაში, გლეხთა ფენებიდან გამოსული აგრონომის ოჯახში.

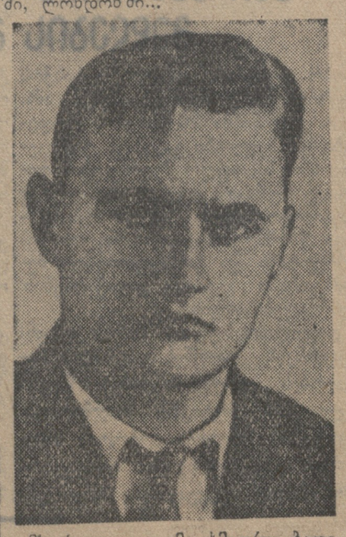

ბავშვობის ოცნების განსახორციელებლად კონსტანტინე ბადიგინი 1928 წელს საკ. ალკ. ცენტრალური კომიტეტის საგზურით შეიდის ფრუნზეს სახელობის სამხედრო-საზღვაო სასწავლებელში, მაგრამ ოჯახური პირობების გამო სწავლას სწყვეტს და მეტად ძნელად შედის ფაბრიკა „კრასნი ვოლნიკში“.

ფაბრიკაში იგი გაეცნო შორეულ აღმოსავლეთის ფლოტის მეზღვაურებს, რომლებმაც გაიტაცეს იგი თავიანთი ნაამბობით შორეულ ზღვებში მოგზაურობის შესახებ. ახალი მეგობრების რჩევით ბადიგინი ვლადივოსტოკში გადადის. 1929 წელს იგი მეორე კლასის მატროსად ჩაირიცხეს გემ „ინდიგირკაზე“.

ახალგაზრდა მეზღვაური მალე შეეჩვია გემზე მუშაობას, საუკეთესოდ შეასრულა მეთაურის დავალება. იგი სერიოზულად ჰკიდებს ხელს სწავლას და დამოუკიდებლად ემზადება ვლადივოსტოკის საზღვაო ტექნიკუმის მეორე კურსზე გამოცდის ჩასაბარებლად. მტკიცედ და დაჟინებით მიდის რა დასახული მიზნისაკენ, ბადიგინი 1932 წელს ერთერთი პირველთაგანი ამთავრებს ტექნიკუმს. იმავე წელს იგი შედის საკ. კ. პ. (ბ) რიგებში.

განაგრძობს რა შტურმანის საქმის შესწავლას, ამბ. ბადიგინი მუშაობს ხე-ტყის საზიდ სხვადასხვა გემებზე და ტანკერებზე. სად არა ყოფილა იგი! მას უნახავს ინდოეთის ოკეანის ტალღებიც, ბისკაის მშფოთვარე ყურეც, ყოფილა სინგაპურში, ჰამბურგში, როტერდამში, ლონდონში...

სსრ კავშირის გმირი—წითელარმიელი ამხ. ი. მ. ულიანოვი.

მხურვალედ გამოეხმაურა ბადიგინი საკ. ალკ. ცენტრალური კომიტეტის მოწოდებას ყინულმჭრელ „კრასინის“ კომკავშირის გემად გადაქცევის შესახებ. აქ ბადიგინი დაუნინაურეს კაპიტნის მესამე თანაშემწედ, ხოლო მალე—მეორე თანაშემწედაც. ბადიგინმა მოიხვეჭა გამოცდილი გემთწამყვანის, აქტიური კომუნისტის, შესანიშნავი ამხანაგის სახელი.

1937 წლის გაზაფხულიდან კონსტანტინე სერგის-ძე უფროს თანაშემწედ გადაჰყავთ ყინულმჭრელ „სადკოზე“.

შემდგომაზე „სადკო“, „სედოვთან“ და „მალიგინთან“ ერთად, ყინულებში ჩაიჭედა, ხოლო გაზაფხულზე, როცა „სედოვის“ ავად გამხდარი კაპიტანი თვითმფრინავით გადაიყვანეს მოდრეიფე გემიდან, კონსტანტინე სერგის-ძე „სედოვის“ კაპიტნად დანიშნეს.

ჰარჭიული ორგანიზატორი

1924 წელს, 18 წლის ჰაბუკმა დიმიტრი გრიგოლის-ძე ტროფიმოვმა დაიწყო თავისი სამსახური გემზე, როგორც ყინულმჭრელ „სედოვის“ უფროსმა მექანიკოსმა და თანაშემწემ პოლიტნაწილში. მან, დეპოს მუშის შვილმა, დაამთავრა მშობლიურ ქალაქ სრეტენსკში (ჩიტის ოლქში) რკინიგზის სკოლა—შვიდწლედი და მატროსად დაიწყო მუშაობა ამურის აუზის გემზე.

1929 წელს ტროფიმოვი ბლაგოვეშჩენსკის წყლის ტრანსპორტის ტექნიკუმში შევიდა, საიდანაც მალე წყნარი ოკეანის სავაჭრო ფლოტში შევიდა. თავისი პირველი საზღვაო რეისი მან გააკეთა გემ „ვოლნათი“, სადაც ცეცხლფარეშად მუშაობდა.

1931 წელს ტროფიმოვი ცეცხლფარეშად მუშაობს გემ „ტომსკიზე“. იმავე წელს პარტიაში შედის. შემდეგს წელს დიმიტრი ტროფიმოვი გემ „კრასნი პარტიზანისა“ და „სუჩანის“ მემანქანედ მუშაობს. წყნარი ოკეანის ფლოტის გემებით მან საზღვარგარეთის ნავსადგურები მოიარა, გამოსცადა ტროპიკების პაპანაქება და არქტიკული ზღვების სიცივე. ტროფიმოვი „სუჩანზევე“ დიდ მუშაობას ეწევა—მეთაურობს კომუნისტურ ორგანიზაციას.

წარმოების მოწინავე მუშაკს, კომუნისტ ტროფიმოვს ყინულმჭრელ „ლიტკეზე“ ჰგზავნიან, რომლის ეკიპაჟის წინაშე დასმული იყო ამოცანა—ზღვაოსნობის ისტორიაში პირველად გაევლო ერთი ნავიგაციის განმავლობაში ჩრდილოეთის საზღვაო გზა აღმოსავლეთიდან დასავლეთით.

დიმიტრი ტროფიმოვი ამ ისტორიულ რეისში მონაწილეობას იღებს, როგორც ცეცხლფარეშთა მამასახლისი. იგი აქაც პარტიულ ორგანიზაციას მეთაურობს, მუშაობისადმი კომუნისტური დამოკიდებულების პირადს მაგალითს იძლევა. ტროფიმოვის ცეცხლფარეშთა ეახტი მოწინავეა გემზე.

„ლიტკეს“ მოწინავენი დაჯილდოებულ იქნენ საბჭოთა კავშირის ორდენებით. მათ შორის იყო დიმიტრი გრიგოლის-ძე ტროფიმოვი, მან შრომის წითელი დროშის ორდენი მიიღო.

იგი გადაჰყავთ მეოთხე მექანიკოსად ყინულმჭრელ „ერმაკზე“. ტროფიმოვი მონაწილეობს პაპანინელების კენ მიმავალ „ერმაკის“ რეისში და შესანიშნავ მაღალგანედიან რეისში მოდრეიფე გემების ქარავნისაკენ. „ერმაკის“ კოლექტივმა ტროფიმოვი ყინულმჭრელ „სედოვზე“ გაგზავნა.

„სედოვზე“ დიმიტრი გრიგოლის-ძემ უდიდესი მუშაობა გასწია, ბოლშევიკურად დარაზმა ყინულმჭრელის კოლექტივი სიძნელეებთან საბრძოლველად, დრეიფის წარმატებით დამთავრებისათვის საბრძოლველად.

ასფუთოვანთა მოძრაობის ფართო გზა

(ლენინგრადი, „კომუნისტის“ სპეციალური კორესპონდენტისაგან)

ლენინგრადის ოჯახის ასფუთოვან ბრიგადირთა მოწოდებამ მთელი ჯანსაღად პურის მაღალი და მყარი მოსავლის მიღების შესახებ ფართო გამოხმაურება ჰპოვა სილნაღის რაიონის კოლმეურნეობებსა და სატრაქტორო ბრიგადებში. დაბა წყნორის კოლმეურნეობა „შრომის იმედის“ წევრებმა საერთო კრებაზე განიხილეს სტალინგრადის ოლქის ასფუთოვან ბრიგადირთა მიმართვა, რომელიც „კომუნისტის“ 1939 წლის 10 დეკემბრის ნომერში გამოქვეყნდა. ამ კოლმეურნეობის ბრიგადირი გ. მოლაშვილი ჩაება საკავშირო შეჯიბრებაში.

ბრიგადირ გ. მოლაშვილის წინადადებას ასფუთოვანთა მოძრაობაში ჩაბმის შესახებ კოლმეურნეთა საერთო კრებამ ერთხმად ბარი დაუჭირა. კოლმეურნეებმა იკისრეს კარგად მოუარონ ნათესებს და სანიმუშოდ მოემზადონ საგაზაფხულო თესვისათვის.

წყნორის მტს-ის სატრაქტორო ბრიგადებიც ჩაებნენ ასფუთოვანთა საკავშირო შეჯიბრებაში და მთელ რიგ სხვა ვალდებულებებთან ერთად იკისრეს: სატრაქტორო ბრიგადებმა და კოლმეურნეობათა მემინდვრეობის ბრიგადებმა ყველა წვრილმანსა და დეტალში შეთანხმებულად იმუშაონ.

ასფუთოვანთა შესანიშნავ ინიციატივას გამოეხმაურნენ აგრეთვე სოფ. ქვემო-მაღარო კოლმეურნეობა „შრომაშიც“. ამ კოლმეურნეობის ბრიგადირებმა მიშა ნავროზაშვილმა და ლადო ბაიდოშვილმა 1938 და 1939 წლებში თავი ისახელეს მაღალი მოსავლის მიღებით. მ. ნავროზაშვილის ბრიგადამ 1939 წელს 53 ჰექტარი მასივიდან ყოველ ჰექტარზე 120 ფუთი პური მიიღო, ხოლო ლ. ბაიდოშვილის ბრიგადამ 20 ჰექტარი ფართობიდან საშუალოდ 120 ფუთი პური ჰექტარზე. მ. ნავროზაშვილი და ლ. ბაიდოშვილი 1939 წლის სრულიად-საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო გამოფენის მონაწილენი არიან. გამოფენაზე — გამოცდილების ამ შესანიშნავ სტახანოვურ სკოლაში — ისინი გაეცნენ მარცვლეულის მოწინავეთა, სარეკორდო მოსავლების ოსტატების ეფრემოვის, ჩუმანოვის, ლეონიკოვის, კოსტენკოს მიღწევებს, რომლებსაც მტკიცედ ნერგავენ პრაქტიკაში.

როგორ, რა საშუალებით მიაღწიეს ნავროზაშვილმა და ბაიდოშვილმა მაღალი და მყარი მოსავლის მიღებას? უპირველეს ყოვლისა, აგროტექნიკის ურყევად გატარებით და შრომის მოწესრიგებით. ნიადაგი თავის დროზე აოშეს და ღრმად მოხნეს, მოხნულზე გაატარეს კულტივაცია. საშემოდგომო თესვა შემშვიდროებულ ვადებში და მაღალხარისხოვნად ჩაატარეს. პურის აღებილების შემდეგ შეტანეს გადამწყვარი სასუქი. ჯეჯილი დაფარცხეს „ზიგზაგით“. ნათესებს საუკეთესოდ მოუარეს.

მაღალი მოსავლის მიღება მათ იმითაც უზრუნველჰყვეს, რომ სატრაქტორო ბრიგადები და მემინდვრეობის საკოლმეურნეო ბრიგადები შეერთებული ძალით მუშაობდნენ. ძირითად სასოფლო-სამეურნეო სამუშაოებს (ხვნა, თესვა, მოსავლის აღება) მტს-ი ასრულებს. მტს-ის სატრაქტორო ბრიგადის ბრიგადირი გიორგი ბერულაშვილი, ტრაქტორისტი სოფიო უსენაშვილი, კ. ბერიშინი და სტეფანე ოტიაშვილი მთელი წლის განმავლობაში სტახანოვურად მუშაობდნენ და მემინდვრეობის ბრიგადებს კარგ დახმარებას უწევდნენ.

გასულ წელს მემინდვრეობის ბრიგადებში მოწყობილი იყო რგოლები. მაგრამ რგოლები იყო არა მუდმივი, არამედ სეზონური—განსაზღვრული სახის სამუშაოს შესასრულებლად. ნავროზაშვილის და ბაიდოშვილის ბრიგადებმა, რომლებიც იბრძვიან 1940 წელს მაღალი სტალინური მოსავლის მიღებისათვის, ბრიგადებში დააკომპლექტეს მუდმივი რგოლები და კიდევ უკეთესად აწყობენ შრომას.

მ. ნავროზაშვილის და ლ. ბაიდოშვილის ბრიგადები გაეცნენ სტალინგრადის ოლქის ასფუთოვან ბრიგადირების მიმართვას და იკისრეს 1940 წელს ბრიგადის მთელი მასივიდან (თვითეული ბრიგადაში საშემოდგომო პური დათესილია 100 ჰექტარზე) მიიღოს სულ მცირე 120 ფუთი პური ყოველ ჰექტარზე.

ამ ბრიგადებში ენერგიულ მუშაობას ეწევიან მინდვრის თაგვის წინააღმდეგ საბრძოლველად. ნაკისრი აქვთ ვალდებულება, — მეტი რაოდენობით შეიტანონ ნათესებში სასუქი, სანიმუშოდ მოემზადონ საგაზაფხულო კულტურების თესვისათვის. უეჭველია, ეს ვალდებულებანი განაღდებული იქნება.

თ. კუნჭულია

ჰექტარზე საშუალოდ 180 ფუთ სიმინდს მოვიყვან

(ბრიგადირის წერილი)

დიდმა სტალინმა საკ. კ. პ. (ბ) XVIII ყრილობის ტრიბუნიდან კოლმეურნეობათა წინაშე დასახა ამოცანა—მივაღწიოთ მარცვლეულის საშუალო მოსავლიანობას ჰექტარზე 12-13 ცენტნერის რაოდენობით. ბელადის ეს დავალება წულუკიძის რაიონის სოფ. კუბის შრომტის სახელობის კოლმეურნეობის მეთხე ბრიგადამ თავის მუშაობაში ყოველდღიურ საბრძოლო ამოცანად გაიხადა. შედეგიც კარგი მოვიპოვეთ—ჰექტარზე საშუალოდ მივიღეთ 120 ფუთი სიმინდი, ცალკეული ნაკვეთებიდან კი 180 ფუთიც.

ამ წარმატების „საიდუმლოება“ უბრალოა და ყველასათვის ხელმისაწვდომი. აგრონომები დიდი ხანია გვიხსნიდნენ, თუ რა სასარგებლოა ცხენისწყლის შლამი. დავუჯერეთ აგრონომებს და მათი მითითების მიხედვით შევუდექით მოშლამვას, რაც ჩავატარეთ იანვარში წყლის მიშვებით. წყალი ფართობში მიშვებული გვქონდა ერთი თვის განმავლობაში. წყალმა დასტოვა ერთი სანტიმეტრზე მეტი სისქის შლამი.

თებერვალში მძრალად მოხნული მიწები ავთვშეთ. დიდ ყურადღებას ვაქცევდით შრომის მოწესრიგებას. ბრიგადა დაყვავით ხუთ რგოლად, თვითეულ რგოლს მიცემული ჰქონდა გეგმა, რგოლის ხელმძღვანელები პასუხისმგებლობით ეკიდებოდნენ მათზე მიმაგრებულ სამუშაოს. მუშაობის პერიოდში მემინდვრეობის ბრიგადას ყოველდღიური კავშირი ჰქონდა სატრაქტორო ბრიგადასთან. თვითონ მე ვესწრებოდი ტრაქტორის მუშაობას, რათა არ დარჩენილიყო მოუხნავი ადგილები, ტრაქტორისტს დაეცვა ხვნის სიღრმე, ფართობიდან ფართობში გადასვლისას ტრაქტორს არ დაეზიანებია სარწყავი არხები. თესვა ვადამდე რამდენიმე დღით ადრე დავამთავრეთ. სიმინდი პირველად გავთოხნეთ, როდესაც მესამე ფოთოლს იღებდა. მეორე თოხნაც თავის დროზე შევასრულეთ. სამის ნაცვლად კულტივაცია ოთხჯერ ჩავატარეთ. ამ ღონისძიებებით საშუალო საკოლმეურნეო მოსავალი 120 ფუთით გავზარდეთ. იმ 8 ჰექტარიდან, რაც წყლის მიშვებით მოვშლამეთ, 1.440 ფუთი სიმინდი, ე. ი. ჰექტარზე საშუალოდ 180 ფუთი სიმინდი მივიღეთ. აგრონომების მითითება გამართლდა.

ამ სტახანოვურ აგროტექნიკას ჩვენ წელს უფრო ფართოდ ვიყენებთ. წყლის მიშვებით ვშლამავთ ბრიგადაზე მიმაგრებულ მთელ სათეს ფართობს, რაც საშუალებას მოგვცემს 1940 წელს ბრიგადაში ჰექტარზე საშუალო მოსავალი ავიბრიგადა დავუყავით ხუთ რგოლად, ყვანოთ 180 ფუთამდე.

გიორგი ბალანჩივაძე

წულუკიძის რაიონის სოფ. კუბის შრომტის სახელობის კოლმეურნეობის ბრიგადირი, ასფუთოსანი.

თეთრფინელებთან ბრძოლების გმირები

ივანე უღიანოვი

მალაია ვიშერაში იცნობდნენ მხიარულ პარიკმახერს და გულთბილად გააცილეს იგი, როდესაც წითელმა არმიამ ულიანოვი თავის რიგებში გაიწვია.

აქ მან დაიწყო მუშაობა თავისი სპეციალობის მიხედვით. მაგრამ, როდესაც ფინეთის თეთრგვარდიელებმა კბილები დაუთქმელეს ჩვენს სამშობლოს, პარიკმახერი მივიდა თავის მეთაურთან.

— ნება მომეცით მოგმართოთ, ამხანაგო მეთაურო, — სთქვა მან, — ძალიან მინდა მზვერავად წავიდე.

— მერე პარსვა? — ჰკითხა მეთაურმა.

— პარსვა — თავის რიგად, — უპასუხა მებრძოლმა პარიკმახერმა. — მოვასწრებ ერთსაც და მეორესაც.

თავის მეგობარ ნიკოლოზ ივლევთან ერთად ულიანოვი დანიშნეს დაზვერვაში. და მალე დაიწყო მისი საბრძოლო ცხოვრება.

მიღებულ იქნა ცნობები, რომ №-ის ტბასთან, ორი გზის განშტოებასთან, ჩასაფრებულია თეთრელების მნიშვნელოვანი ძალები. მოვიდა საბრძოლო ბრძანება: გათენებამდე მოხდეს დაზვერვა.

წინამავალ მზვერავად დანიშნული იქნა ულიანოვი.

— ნება მომეცით მეც მასთან ვიყო, — მიმართა მეთაურს ნიკოლოზ ივლევმა.

ორმა მებრძოლმა მეგობარმა გაისინჯა მთელი აღჭურვილობა. მათ შეამოწმეს, ხომ არაფერი ხმაურობს მოძრაობის დროს, დაამაგრეს ხელყუმბარები, ხელი რომ არ შეეშალათ ცოცვაში, რუკის მიხედვით გაეცნენ ადგილმდებარეობას და გასწიეს წინ. დანაყოფი მეთაურთან ერთად მათ მისდევდა.

უხმოდ მიდიოდნენ მზვერავები გზის გასწვრივ, ეფარებოდნენ ხეებს, ჩერდებოდნენ, რომ ყური დაეგდოთ. ჯერ კიდევ ღამე იყო. მარჯვნივ ბაცრისფრად კიაფობდა თოვლი, მარცხნივ კი შავად მოსჩანდა ტყე. უცებ ულიანოვს მოეჩვენა, რომ ივლევმა რაღაც სთქვა. ულიანოვი მიუბრუნდა მას, მაგრამ იგი სდუმდა. კვლავ გაისმა ხმა.

— დაწექი! — უბრძანა ჩურჩულით ულიანოვმა.

ხმები უფრო ახლოს გაისმა. სიტყვების გარჩევა ჯერ არ შეიძლებოდა, მაგრამ ეტყობოდა ხალხი ბევრი იყო. ცოტა ხნის შემდეგ უკვე შეიძლებოდა გარჩევა, რომ ლაპარაკობდნენ არა რუსულად. დიალ, ახლა ცხადია: „ისინი“ არიან.

—მოემზადეთ სროლისათვის! — უბრძანა ულიანოვმა და დასძინა: — კოლია, ყურადღება!

დადგა დაძაბული წამები, როდესაც გესმის როგორ სცემს გული ტანსაცმლის ქვეშ; უცბად, იქვე მახლობლად — მკვეთრად გაისმა ბრძანება ფინურ ენაზე, და მზვერავების წინ გამოჩნდა თეთრი ხალათი. იგი მათგან თორმეტიოდე მეტრით იყო დაშორებული!

— ცეცხლი! — სთქვა ულიანოვმა.

გავარდა ორი შაშხანა და ხალათი თოვლში წაიქცა. მაგრამ მის ნაცვლად სიბნელეში გამოჩნდნენ ახალი ხალათები და გზისაკენ გამოექანენ.

— სროლის დროს ცეცხლი გამოჩნდება, — სწრაფად ფიქრობდა ულიანოვი, — ისინი შეგვამჩნევენ, შემოგვივლიან, მაგრამ უმოქმედობაც არ შეიძლება—მათ შეუძლიათ უხმოდ მიეპარონ ჩვენებს და თავს დაესხან. მაშასადამე...

— ხელყუმბარები ბრძოლისათვის! — წაიჩურჩულა ულიანოვმა.

ხელყუმბარა არა ჩანს, საიდან მოდის. ორი აფეთქება—და პასუხად გაისმა გულშემზარავი ყვირილი.

— შეომრები! — წაიჩურჩულა ულიანოვმა.

თეთრ-ფინელები გაჰქრნენ ისევე, როგორც გაჩნდნენ. მაგრამ მაშინვე მარჯვენიდან აკაკანდა ტყვიამფრქვევი. მძიმალი ხმაურია—მაშასადამე, თეთრ-ფინელები არიან.

ულიანოვის წინ ელვისებურად წამოიჭრა ორი ამოცანა:

პირველი, იგი მზვერავია და მეთაურს უნდა აცნობოს აღმოჩენილი მოწინააღმდეგის შესახებ. მაგრამ, მეორე, იგი მოწინავე მებრძოლია და უნდა მოსპოს ტყვიამფრქვევი, რომელსაც შეუძლია დიდი ზიანი მიაყენოს ჩვენებს. მაშ როგორ მოიქცეს?

წინ თუ უკან?

— ჩვენ ხომ ორნი ვართ! უთხრა მან თავის თავს.

ივლევი სწრაფად გაცოცდა უკან, ულიანოვი კი წინ წაცოცდა. კიდევ ცოტა. კიდევ. აი ბუჩქები, აი ვილაცის კვალი პირდაპირ ცხვირწინ, აი სამი ნაძვის ხე, მათ იქით კი... გარიჟრაჟის მკრთალ სინათლეში ულიანოვმა ტყვიამფრქვევთან დანახა ადამიანები. იგი განერთხო თოვლზე ისე, რომ თავი თვითონვე ეჩვენებოდა ყოველივე სისქეს მოკლებულად, გაცოცდა კიდევ რამდენიმე მეტრზე, თან შაშხანას თოვლზე მიაცურებდა. იძრო ხელყუმბარა, ზუსტად მოხვიმა მანძილი, დადგა ცალ მუხლზე...

აფეთქება! და ტყვიამფრქვევი დადუმდა.

— სუფთად არის გაპარსული, — სთქვა თავისთვის ულიანოვმა. წამოსწია თავი, მიიხედ-მოიხედა და თავისიანებისაკენ გაცოცდა.

მასთან მივიდა ბრიგადის მეთაური.

—მეთაური ხართ? — ჰკითხა მან ულიანოვს.

ბრიგადის მეთაურს მკაცრი სახე ჰქონდა და ულიანოვმა გაიფიქრა, ხომ არა დავაშავე-რაო.

— არა, წითელარმიელი.

— თქვენ არწივი ხართ,—უთხრა ბრიგადის მეთაურმა.

რამდენიმე წუთიც არ გასულა, რომ ატყდა ახალი განგაში. ალბათ, უეცარი თავდასხმისაგან დაბნეული და გაქცეული მტერი შემთხვევით წააწყდა ჩვენებს. დაინახეს თუ არა წითელარმიელები, მათ ასტეხეს საშინელი სროლა. ულიანოვმა ხელი სტაცა ხელყუმბარას და პირველი ეკვეთა მტერს. კომისარი მის გვერდით იყო.

— სტალინისათვის! — იყვირა ულიანოვმა.

ბრძანება რომ გაიგონეს, მებრძოლები იერიშზე გადავიდნენ, და ფინელები გაიქცნენ. ჯერ ისინი ეცნენ ფარდულს, რომელიც შავად მოსჩანდა ტბის პირას, შემდეგ სრულიად მოეფარნენ.

ულიანოვი და კომისარი წავიდნენ იმ ადგილების დასათვალიერებლად, სადაც ის-ის იყო მოხდა შეტაკებები. ბანდიტების გვამები აქა-იქ ეყარა. სისხლის კვალმა ისინი მიიყვანა ოფიცერთან, რომელიც ულიანოვმა და ივლევმა პირველადვე მოჰკლეს. უკან რომ ბრუნდებოდნენ, მათ შეხვდათ ივლევი.

— მე კი მეგონა, ცოცხალი აღარა ხარ, — უთხრა ნიკოლოზმა.

— რა გაფიქრებს, სჯობია პირი მოიპარსო, — უპასუხა ულიანოვმა, თან ივლევის ჯავარს უყურებდა.

○

...ამასწინათ ორივე მეგობარი კვლავ მიდიოდნენ ფინეთის ტყეებში. სიჩუმე იყო, ნაძვის ხეები დაენამქრა, გეგონებოდათ ხეებს თეთრი ფეხსაცმელი აცვიათო. ხანდახან ტოტებიდან წკრიალით ცვიოდა თოვლი.

— იცი, კოლია, ერთი რამ მინდა გითხრა. როგორ გგონია, ცვარგივარ პარტიაში შესასვლელად?

— მე კი აუცილებლად მიგიღებდი, — მაგრამ აი კომისარი და პარტორგანიზაცია რას იტყვიან, არ ვიცი.

ეს ლაპარაკი სწარმოებდა დღისით, საღამოს კი ულიანოვი მიიღეს კანდიდატად. კანდიდატის ბარათით გულთან ულიანოვი წავიდა ახალ დაზვერვაში. უკან რომ დაბრუნდა, დასვენების ნაცვლად ახალი სამუშაო დახვდა: მებრძოლებს წვერულვაში წამოზრდოდათ, —და არასგზით არ შეიძლებოდა მათი დატოვება ასეთი უკულტურო სახით.

ამასწინათ ივანე ულიანოვმა მალაია ვიშერადან მიიღო თავისი ცოლის ტონიას წერილი. წერილში მრავალ საალერსო სიტყვებთან ერთად იყო ამონაწერი რაიონული გაზეთიდან და იქ მოთხრობილი იყო ივანე ულიანოვის, მალაია-ვიშერელი პარიკმახერის მიერ ბრძოლებში გამოჩენილი გმირობის ამბავი.

ათასეულის კომისარი
პ. ნესტეროვი
ბ. აგაპოვი

(დაბეჭდილია ლენინგრადის სამხედრო ოლქის გაზეთში „ნა სტრაჟე როდინი“, იბეჭდება შემოკლებით).

ვურჩყათ მჭერს, სანამ სრულიად არ გავანადგურებთ!

უდიდესი სიხარულით გავიგე, რომ საბჭოთა მთავრობამ მაღალი ჯილდოს ღირსი გამხადა. ეს ჯილდო ახალ განუზომელ ენერგიას მმატებს თეთრფინელ ბანდიტებთან შემდგომი ბრძოლისათვის. ჩემი და ჩემი ბატარეის მეომრების ამბ. ლაპაევისა და პულკინის დაჯილდოება ამავე დროს არის მთელი ბატარეის, მთელი ნაწილის დაჯილდოება. მხურვალე მადლობას ვუძღვნი პარტიას და მთავრობას, რომლებმაც მუშურ-გლეხური წითელი არმიის ისეთ მეთაურად აღმზარდეს, რომ ესოდენ მაღალი შეფასება დაიმსახურე.

დიდი სტალინის სადიდებლად, საყვარელი სამშობლოს სადიდებლად, ფინელი ხალხის განთავისუფლებისათვის ჩემი ბატარეია მომავალშიაც დასცხებს თეთრფინელებს მათ სრულ განადგურებამდე, რათა ფინეთის მთელი ტერიტორია გასწმინდოს მანერჰაიმის ბანდებისაგან.

საბჭოთა კავშირის გმირი, უფროსი ლეიტენანტი დ. მარგულისი

ლენინგრადი, 19 იანვარი (საკდესი).

გ. კ. ტრლოვი თვითმფრინავ „სსსრ ნ-171“-ის მეთაური

გაფრენები „სედოვისაკენ“

მთელი პროგრესიული კაცობრიობა აღტაცებით ადევნებდა თვალყურს იმ დიდ სამეცნიერო-საკვლევო მუშაობას, რომელსაც არქტიკის შუაგულში თავდადებულად ეწევოდნენ დიადი საბჭოთა ხალხის გმირი შვილები — ყინულმჭრელი გემის „სედოვის“ მეზღვაურები. მათ გაამდიდრეს მეცნიერება ახალი ცნობებით ცენტრალური პოლარული აუზის შესახებ, ჩაატარეს უძვირფასესი დაკვირვებანი დინებაზე, ტემპერატურაზე, მაგნეტურ და სხვა მოვლენებზე.

ასეული მილები აშორებდნენ სედოველებს სოციალისტური სამშობლოს სანაპიროებისაგან, როდესაც მათი ლეგენდარული გემი იმ რაიონში დრეიფობდა, სადაც ისტორიას არ ახსოვს, რომ როდისმე ყოფილიყო რომელიმე სხვა ხომალდი. მაგრამ ამ უდიდესმა მანძილმა ვერ დააბრკოლა სედოველები იმაში, რომ მათ ყოველდღიური კავშირი ჰქონოდათ თავიანთ ქვეყანასთან. უმაგალითო დრეიფის 812 დღის განმავლობაში მათ არასდროს არ უგრძვნიათ მარტოობა, არ უგრძვნიათ ის, რომ მოწყვეტილი ყოფილიყვნენ ძძლავრ საბჭოთა ხალხს. სედოველები გაბედულად და გულდაჯერებით ასრულებდნენ თავიანთ სამუშაოს ცენტრალური არქტიკის ყინულოვან სივრცეებში, დარწმუნებული იყვნენ, რომ გაჭირვების ჟამს მათ მუდამ აღმოუჩნდნენ საჭირო დახმარებას. მათ კარგად იცოდნენ, რომ ამხანაგი სტალინი არასდეს არ დატოვებს ადამიანს გაჭირვებაში.

ისინი მუდამ გრძნობდნენ სტალინის მამობრივ ზრუნვას.

...მაგონდება 1938 წლის თებერვლის საღამო. ხუთი პოლარელი მფრინავი, ამხანაგები: მოლოკოვი, ალექსეევი, გოლოვინი, სლეპნიოვი და მე კრემლში გამოგვიძახეს, რათა პარტიისა და მთავრობის ხელმძღვანელებისათვის მოგვეხსენებინა იმის შესახებ, თუ რა მდგომარეობაში იმყოფებოდნენ ნოვოსიბირსკის კუნძულების ჩრდილოეთით ყინულთა ტყვეობაში ჩავარდნილი ყინულმჭრელი გემები „სედოვი“, „სადკო“ და „მალიგინი“. ამხანაგი სტალინი დაწვრილებით გვეკითხებოდა ყველაფერზე. მას განსაკუთრებით აინტერესებდა ის, თუ მფრინავები რა გზით ფიქრობდნენ მოდრეიფე გემებიდან ხალხის გადმოყვანას. საბჭოთა კავშირის გმირმა ამხ. ა. დ. ალექსეევმა დაწვრილებით მოახსენა „სედოვის“, „სადკოსა“ და „მალიგინისაკენ“ საჰაერო ექსპედიციის გაგზავნის გეგმა.

ამხანაგმა სტალინმა ამ გეგმაში მთელი რიგი შეტად ძვირფასი შენიშვნები შეიტანა, რომლებიც იქითკენ იყო მიმართული, რომ ამ საქმეში აუცილებელი რისკი მინიმუმამდე შემცირებულიყო. მომავალ გაფრენებთან დაკავშირებული საკითხების საფუძვლიანი განხილვის შემდეგ ამხანაგმა სტალინმა, მოლოტოვმა, ეროშევსკიმ და მიქოიანმა ბევრი მეგზავრობა გვისურვეს. არასოდეს არ დამავიწყდება ამხანაგ სტალინის მიერ იმ საღამოს წარმოთქმული სიტყვები:

— მართებული საქმეა. გაფრინდით. საქმის წესრულება კი ღირსების საკითხია.

სტალინის რჩევა-დარიგებით აღფრთოვანებულებმა, ჩვენ უფრო ენერგიულად მოვკიდეთ ხელი მაღალი განედის საჰაერო რეისის მომზადებას.

26 თებერვალს — კრემლში მიღების მესამე დღეს — მოსკოვის ცენტრალური აეროდრომიდან აფრინდა ჩრდილოეთის პოლუსზე ნამყოფი სამი ოთხმოტორიანი საჰაერო ხომალდი. თვითმფრინავ „სსრ ნ-172“-ს პილოტობდა ექსპედიციის უფროსი, საბჭოთა კავშირის გმირი ამხ. ა. დ. ალექსეევი, თვითმფრინავ „სსსრ — ნ-170“-ს საბჭოთა კავშირის გმირი ამხ. პ. გ. გოლოვინი. მე მიმყავდა მესამე თვითმფრინავი — „სსსრ ნ-171“.

ექსპედიციის გზა ყაზაზე, სვერდლოვსკზე, ომსკზე, ნოვოსიბირსკზე, კრასნოიარსკზე, იაკუტსკზე, ტიქსის უბეზე გადიოდა.

3 აპრილს, როცა მოდრეიფე გემებმა 80 პარალელს მიაღწიეს და ტიქსის უბიდან 1170 კილომეტრზე იმყოფებოდნენ, საჰაერო ექსპედიციის თვითმფრინავები უბიდან „სედოვის“, „სადკოსა“ და „მალიგინის“ ჩარავანისაკენ გაფრინდნენ. ამ დღეს 22 კაცის გადმოყვანა მოვახერხეთ მოდრეიფე გემებიდან.

ნისლი და პურგა ლაპტევების ზღვის რაიონში ორი კვირის განმავლობაში ხელს უშლიდა გემებთან ჩვენი გადაფრენის განახლებას.

ოპერაცია რომ დაგვეჩქარებინა, იძულებული გავხდით გაფრენის ბაზა გადაგვეტანა ტიქსის უბის ჩრდილოეთით — კოტელნის კუნძულზე, რომელიც გაცილებით უფრო ახლო იყო მოდრეიფე ქარავანთან. ალექსეევს და გოლოვინს მოდრეიფე ქარავნის მოზამთრეები კოტელნის კუნძულზე გადაჰყავდათ. მე კი ისინი კოტელნიდან მატერიკზე გადამყავდა. მუშაობა საგრძნობლად გაგვიადვილეს მოდრეიფე გემების ეკიპაჟებმა, რომლებმაც კარგი აეროდრომები მოამზადეს ყინულზე, აგრეთვე ჯოტელნის კუნძულის პოლარული სადგურის მოზამთრეებმა.

28 აპრილს, როცა ოპერაცია დამთავრებულ იქნა, საჰაერო ხომალდის ეკიპაჟებმა ტიქსის ბუხტიდან ამხანაგ სტალინს, პარტიისა და მთავრობის ხელმძღვანელებს უპატაკეს:

„თქვენი დავალება მოდრეიფე ყინულმჭრელებიდან — „სადკოდან“, „სედოვიდან“, „მალიგინიდან“—ადამიანთა გადმოყვანის შესახებ შესრულებულია ალექსეევის „ნ-172“, გოლოვინის „ნ-170“, ორლოვისა „ნ-171“ თვითმფრინავების მიერ. ტიქსიდან გადმოყვანილია 184 კაცი, ყინულმჭრელებზე დატოვებულია 33 კაცი, რომლებიც 2 წლისაზე მეტი ვადით არიან მომარაგებულნი სურსათით, ტანისამოსით და საწვავი მასალით.

ეამაყობთ თქვენ მიერ მოცემული დავალების შესრულებით“.

25 მაისს ჩვენი თვითმფრინავები მოსკოვს დაბრუნდნენ, გაიარეს რა დაახლოებით 22.000 კილომეტრი ძნელი საჰაერო გზა.

ყინულმჭრელები „სედოვი“, „სადკო“ და „მალიგინი“ განაგრძობდნენ დრეიფს ჩრდილოეთის ყინულოვან ოკეანეში და ყოველთვიურად უფროდაუფრო ღრმად მიიწევდნენ ცენტრალურ პოლარულ აუზში.

1938 წლის ზაფხულში, ამხანაგ სტალინის პირდაპირი მითით

პარტიული ცხოვრება

ღირსეული აღამიანები—ლენინ-სტალინის დიადი პარტიის რიგებში

დაუღალავად ვზარდოთ ახალგაზრდა კომუნისტები

თბილისის ტრამვაისა და ტროლეიბუსების სამმართველოს პარტიული ორგანიზაცია (პარტბიუროს მდივანი — ამხ. დ. ოქრუაშვილი) გულისხმიერად ეკიდება პარტიაში მიღებას და ახალგაზრდა კომუნისტთა ბოლშევიკურად აღზრდას. ორგანიზაცია დღითიდღე იზრდება წარმოების მოწინავეებით, ლენინ-სტალინის დიადი საქმისათვის უსაზღვროდ ერთგულ ადამიანებით. გასული წლის განმავლობაში პარტიულმა ორგანიზაციამ საკ. კ. პ. (ბ) წევრობის კანდიდატებად მიიღო 101 მოწინავე ამხანაგი, კანდიდატობიდან წევრად გადარიცხა 74 კაცი.

საკ. კ. პ. (ბ) წევრობის კანდიდატებად მიღებულთა შორის არიან წარმოების ისეთი მოწინავე ადამიანები, როგორიცაა ტრესტის მთავარი ინჟინერი გ. მშვიდობაძე, ტროლეიბუსის მოფრები, სტახანოველები მ. მურადოვი და ნ. გაიდინი, ტროლეიბუსების სახელოსნოს ბრიგადირი ა. ურთქმელიძე და სხვ.

პარტიული ორგანიზაციის ხელმძღვანელების კარგად ესმით, რომ საჭმე ამა თუ იმ მოწინავე ამხანაგის საკ. კ. პ. (ბ) რიგებში მიღებით არ მთავრდება, რომ პირიქით, საჭიროა დაუღალავი ბრძოლა | ახალგაზრდა კომუნისტთა იდეურად აღზრდისათვის. ამ თვალსაზრისით საამჩროების პარტიული ბიუროები ნაყოფიერ მუშაობას ეწევიან. საკ. კ. პ. (ბ) წევრობის კანდიდატებთან მათი პოლიტიკური დონის ამაღლებისათვის ხშირად ტარდება საუბრები და თათბირები.

საკ. კ. პ. (ბ) წევრობის 67 კანდიდატიდან, რომლებიც ამჟამად ტრამვაისა და ტროლეიბუსების პარტიულ ორგანიზაციაში ირიცხებიან, 44 კაცს აქვს პარტიული დავალება, რომელთა შესრულების შემოწმებას საამჩროების პარტბიუროები დროულად აქცევენ ყურადღებას. ახალგაზრდა კომუნისტთა უმრავლესობა აქტიურ მონაწილეობას იღებს საწოგადოებრივ ცხოვრებაში. პარტკანდიდატი ამხ. ს. ნონიკაშვილი პროფკავშირულად მუშაობს ტროლეიბუსების სამმართველოში. საამჩროს პარტიული ორგანიზაცია მას ახასიათებს, როგორც საუკეთესო პროფკავშირულ ორგანიზატორს, რომელიც თავისი მუყაითი მუშაობით მაგალითის მიმცემია დანარჩენი პროფკავშირული ორგანიზაციებისათვის. საკ. კ. პ. (ბ) წევრობის კანდიდატი შოფერი ამხ. სკირმანიანი მოწინავე აგიტატორია, მისი საუბრები მუდამ მიმზიდველია, მას დიდის ყურადღებით უსმენენ მსმენელები. კარგად ასრულებს აგიტატორის მოვალეობას აგრეთვე პარტიის წევრობის კანდიდატი ამხ. ა. ვიატკინი. საზოგადოებრივ მუშაობაში გამოირჩევიან აგრეთვე ახალგაზრდა კომუნისტები ი. კასრაძე, შ.ჭანტურია, ზ. წივილაშვილი.

შინაპარტიულ ცხოვრებაში იგრძნობა სიახლე, რომელიც ახალგაზრდა კომუნისტების აღზრდის საქმეში თბილისის ტრამვაისა და ტროლეიბუსების სამმართველოს პარტიულ ორგანიზაციას შეიტანეს. ისინი გამოდიან პარტიულ კრებებზე, აკრიტიკებენ ნაკლოვანებებს, ხშირად შეაქვთ საქმიანი წინადადებანი. ტროლეიბუსის შოფერი ა. ვიატკინი პარტიაში შესვლამდე მორცხვობდა, კრებებზე არ გამოდიოდა. ახლა იგი გააქტიურდა, ხშირად გამოდის პარტიულ კრებებზე, შეაქვს პრაქტიკული წინადადებანი.

დიდი მუშაობა გასწიეს პარტიის წევრობის კანდიდატებმა მშრომელთა დეპუტატების ადგილობრივი საბჭოების არჩევნების მომზადებისა და ჩატარების საქმეში.

საკ. კ. პ. (ბ) წევრობის კანდიდატები სერიოზულად ეუფლებიან მარქსისტულ-ლენინურ თეორიას, მათი დიდი უმრავლესობა დამოუკიდებლად სწავლობს პარტიის ისტორიას. პარტბიუროს პერიოდულად წერევს პარტისტორიის დამოუკიდებლად შემსწავლელთა თათბირებს. უკანასკნელად ჩატარებულ თათბირზე გადაწყდა 27 იანვარს თეორიული კონფერენციის მოწყობა, რომლისთვისაც მონდომებით ემზადებიან ახალგაზრდა კომუნისტები.

პარტიაში მიღებისა და ახალგაზრდა კომუნისტთა აღზრდის საქმეში თბილისის ტრამვაისა და ტროლეიბუსების სამმართველოს პარტიულ ორგანიზაციას აქვს ნაკლოვანებანიც: პარტიული ორგანიზაცია შედარებით სუსტად მუშაობს საკ. კ. პ. (ბ) რიგებში წარმოების მოწინავე ქალების მისაღებად, ახლად მიღებულთა შორის საკმაოდ მცირეა მათი რიცხვი.

ლ. ტუროვი

მზრუნველობით ვზარდოთ პარტიის რიგები

დ. პოკიაშვილი

საკ. კ. პ. (ბ) გურჯაანის რაიკომის მდივანი.

ამხანაგმა **სტალინმა** საკ. კ. პ. (ბ) XVIII ყრილობაზე პარტიის შემდგომი ზრდისა და განმტკიცების დარგში პარტიულ ორგანიზაციებს მთელი რიგი საბრძოლო ამოცანები დაუსახა.

გურჯაანის რაიონის პარტიული ორგანიზაცია განუხრელად ასრულებს დიდი სტალინის ბრძნულ მითითებებს, რის შედეგადაც რაიონის პარტიული ორგანიზაციები კიდევ უფრო იზრდებიან და მტკიცდებიან.

1939 წლის პირველი იანვრისათვის რაიონში გვყავდა 62 პირველადი პარტიული ორგანიზაცია 720 წევრისა და კანდიდატის რაოდენობით; 1940 წლის პირველი იანვრისათვის გვყავს 78 პარტიული ორგანიზაცია 1242 წევრისა და კანდიდატის შემადგენლობით. მათ შორის 141 ქალია, ალკ რიგებიდან მიღებულია 557.

მიღებულთა შემადგენლობა შემდეგ სურათს იძლევა: ტრაქტორისტები — 26, მოწინავე კოლმეურნეებიდან—371, აგრონომები და აგრო-ტექნიკოსები—47, ექიმები — 3, მასწავლებლები — 172, მოსწავლეები — 18. თუ პარტიაში მიღების განახლების დღიდან საკ. კ. პ. (ბ) XVIII ყრილობამდე პარტიის რიგებში მიღებული იყო 672 წევრი და კანდიდატი, პარტიის XVIII ყრილობის შემდეგ 1940 წლის 1 იანვრისათვის რაიონის პარტორგანიზაციებმა პარტიის რიგებში მიიღეს 673 პარტიის წევრი და კანდიდატი.

სოფ. ველისციხის პირველადმა პარტიულმა ორგანიზაციამ პარტიის წევრობის კანდიდატად მიიღო საავდმყოფოს ქირურგი ამხ. ლ. ლომთათიძე, რომელსაც მუშაობის 10 წლის სტაჟი აქვს, ახალგაზრდა სპეციალისტი ამხ. ტაველალაშვილი და სხვ. პარტიულმა ორგანიზაციებმა საკ. კ. პ. (ბ) წევრობის კანდიდატებად მიიღეს ექიმი ლოლაშვილი, მაყაშვილი, დარახველიძე და სხვები, რომელთაც დაიმსახურეს ნდობა და ავტორიტეტი მასებში. რაიონის პარტიული ორგანიზაციები თავიანთ რიგებს ხშირად სტალინური ეპოქის მოწინავე ადამიანთა ხარჯზე.

რაიონის პარტიული ორგანიზაციები, ასრულებენ რა დიდი სტალინის ბრძნულ მითითებას პარტიის XVIII ყრილობაზე, პარტიაში იღებენ ჩვენი ქვეყნის წარჩინებულ ადამიანებს, რომლებმაც საქმით დაუმტკიცეს ლენინ-სტალინის პარტიას თავიანთი ერთგულება. ახლად მიღებულ პარტიის წევრ-კანდიდატებიდან ათეული და ასეული ამხანაგები წამოყენებული იყვნენ რაიონული, საქალაქო და სასოფლო საბჭოების დეპუტატობის კანდიდატებად, რომლებმაც არჩევნებში მიიღეს ხმების 100 პროცენტი. ახალმიღებულთაგან მარტო რაიონულ საბჭოში დეპუტატებად არჩეულია 14 ამხანაგი, საქალაქო საბჭოში—6 და სასოფლო საბჭოებში 100-ზე მეტი ამხანაგი.

პარტიაში ახალმიღებულთაგან მრავალი ამხანაგი დაწინაურეს საპასუხისმგებლო სამუშაოზე. მაგალითად, მარო სეფიაშვილი პარტიის წევრობის კანდიდატი, მარო სეფიაშვილი პარტიის წევრობის კანდიდატი, რაიონის პროკურორად, ამხ. ნ. ნემსიწვერიძე რაიკომის ინსტრუქტორად და სხვ. გარდა ამისა, ახალმიღებულთაგან 7 ამხანაგი 1939 წლის სასოფლო-სამეურნეო გამოფენის მონაწილედ ითვლებოდა. სასოფლო-სამეურნეო გამოფენის მონაწილე, სოფ. კარდენახის კოლმეურნეობა „წითელი მარანი“, რომლის თავმჯდომარეა პარტიის წევრი ამხ. გ. ტეტელოშვილი, დაჯილდოებულია პირველი ხარისხის დიპლომით, 10.000 მანეთით და მსუბუქი ავტომანქანით; კარდენახის კოლმეურნეობა „პარიზის კომუნა“, რომელსაც ხელმძღვანელობს ამხ. დოლენჯაშვილი, დაჯილდოებულია მეორე ხარისხის დიპლომით, 5.000 მანეთით და მოტოციკლეტით. ახალმიღებულთაგან ხუთასამდე ახალგაზრდა კომუნისტი ბოლშევიკურ აგიტაციას ეწეოდა მშრომელთა დეპუტატების ადგილობრივი საბჭოების არჩევნებისათვის მზადების შესანიშნავ დღეებში.

გურჯაანის მტს-ის პარტორგანიზაციამ (პარტბიუროს მდივანი — ამხ. ჩაჩანიძე) პარტიის რიგებში მიიღო 34 წევრი და კანდიდატი. გარდა ამისა, რაიონის პარტიულ ორგანიზაციებში ისეთი ორგანიზაციებიც არის, რომლებიც ჯერ კიდევ არადამაკმაყოფილებლად მუშაობენ პარტიაში მიღების საკითხებზე. მიუხედავად იმისა, რომ საკმაო დრომ განვლო პარტიაში მიღების განახლების დღიდან, ზოგიერთ პირველადს პარტორგანიზაციებში დღემდის არცერთი კაცი არ მიუღიათ. ასეთი ორგანიზაციებია: სოფ. შრომის რკინიგზის სადგურის პარტორგანიზაცია (პარტორგი — ამხ. ქევნიშვილი), სოფ. კალაურის სტალინის სახელობის კოლმეურნეობასთან არსებული პარტიული ორგანიზაცია (პარტორგი—დ. ამანაშვილი), მუკუზნის რკინიგზის სადგურის პარტორგანიზაცია (პარტორგი — ამხ. ბეროშვილი) და ჩუმლაყის ტერიტორიული პარტორგანიზაცია (პარტორგი — ამხ. ბეგაშვილი). აღნიშნულ პარტორგანიზაციებს მეტი დახმარება ესაჭიროებათ რაიკომის ინსტრუქტორებისაგან, რომ უზრუნველჰყონ პარტიის ზრდის მოწესრიგება სოფლის მოწინავე ადამიანების ხარჯზე. არიან ისეთი პარტორგანიზაციები, რომლებიც უსულგულოდ ეკიდებიან პარტიაში მისაღები პირთა დოკუმენტების გაფორმებას და არღვევენ პარტიაში მიღების ლენინურ-სტალინურ პრინციპებს, მისაღები პირის ინდივიდუალური შესწავლის საქმეს ეკიდებიან ზერელედ, რაც შემდეგ რაიკომის ბიუროს სხდომებზე მჟღავნდება.

რაიონის პარტიული ორგანიზაციების წინაშე ამჟამად დგას მეტად სერიოზული ამოცანა ახალმიღებულთა შორის მუშაობის გაუმჯობესების მხრივ. ახალგაზრდა კომუნისტების ბოლშევიკურად აღზრდას პარტიული ორგანიზაციების მუშაობაში გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს. სამწუხაროდ, რაიონის ზოგიერთი პარტიული ორგანიზაცია ამ მიმართულებით არადამაკმაყოფილებლად მუშაობს. მუკუზნის საბჭოთა მეურნეობის პარტორგანიზაციაში არ ეხმარებიან პარტიის წევრობის კანდიდატებს ხუბულაშვილს, მინდიაშვილს, აბზიანიძეს და სხვებს.

გურჯაანის რაიონის პარტიული ორგანიზაციები უფრო მჭიდროდ დაიარაზმებიან და საკ. კ. პ. (ბ) XVIII ყრილობის გადაწყვეტილებისა და ხალხთა საყვარელი ბელადის დიდი **სტალინის** ბრძნული მითითების საფუძველზე უზრუნველჰყოფენ პარტიული ორგანიზაციების ზრდას მოწინავე ადამიანებით.

პრესის მიმოხილვა

როგორ აშუქებს პარჭიულ ცხოვრებას ცაგერის რაიონული გაზეთი

ცაგერის სასოფლო საბჭოსთან არსებულმა პარტიულმა ორგანიზაციამ საკ. კ. პ. (ბ) წევრობის კანდიდატად მიიღო ამბროსი აბელედიანი, მაგრამ საკ. კ. პ. (ბ) ცაგერის რაიკომმა არ დაამტკიცა პირველადი პარტიული ორგანიზაციის გადაწყვეტილება აბელედიანის პარტიაში მიღების შესახებ, რადგან გამოირკვა, რომ იგი ყოფილა მიკერძოებული სპეკულაციის. არ გასულა რამდენიმე დღე, რომ აბელედიანმა „მოწინავია ცოდვები“ და კვლავ მიმართა პარტიულ ორგანიზაციას პარტიაში მიღების შესახებ. ახლა კი „შეიწყნარეს აბელედიანის თხოვნა“, იგი მიიღეს პარტიაში. ეს მაგალითი მეტად საგულისხმოა. გაზეთმა, რომელსაც მოეპოვება ასეთი ფაქტები, მკვეთრად უნდა დააყენოს საკითხი, განაზოგადოს იგი, შეჰქმნას საზოგადოებრივი პარტიული აზრი, რათა შემდეგში აღვილი აღარ ექნეს ასეთ დამახინჯებებს პარტიაში მიღებისას. მაგრამ ასე არ მოიქცა ცაგერის რაიონული გაზეთი „**ბოლშევიკური ტემპით**“. გაზეთი დაემაყოფილდა აღნიშნული ფაქტის უბრალო რეგისტრაციით, ის კი არ დაავიწყდა, რომ წერილისათვის მიეკერებინა ასეთი დამოკლება:

„საჭიროა პარტორგანიზაცია და პარტორგი რ. ასათიანი ყოველ წუთს იყვნებდეს ცენტრალური კომიტეტის მითითებას ყველა პარტიულ ორგანიზაციებისადმი—პარტიაში მისაღებთა ინდივიდუალური შერჩევის შესახებ“.

ეს ფაქტი გამონაკლისს არ შეადგენს გაზ. „ბოლშევიკური ტემპით“-ის მუშაობაში პარტიული ცხოვრების საკითხებზე. თუ სწერს პარტიულ თემაზე, გაზეთი მეტწილად კმაყოფილდება პარტიულ მუშაობაში არსებულ ნაკლოვანებათა უბრალო რეგისტრაციით. ვერ ახდენს საკითხების განზოგადებას, ვერ აჰყავს ისინი პრინციპულ დონეზე, სამაგიეროდ მის თითქმის ყველა წერილს აქვს ასეთი არაფრისმთქმელი, ტრაფარეტული დასკვნები:

„...უნდა გარდაქმნან მუშაობა მე-18 პარტიული ყრილობის გადაწყვეტილებათა საფუძველზე“; „...დაუფიქრებლივ უნდა შეამოწმოს გადაწყვეტილებათა შესრულების მდგომარეობა, განიხილოს იგი პარტკრებაზე და მიიღოს გადამჭრელი ღონისძიება ჩამოთვლილ უმსგავსობებათა აღსაკვეთად“; „...საჭიროა პარტიულმა ორგანიზაციამ აქედან საათანადო დასკვნები გააკეთოს“ და სხვ. და სხვ.

ჩვენ წინააღმდეგი არა ვართ, რომ წერილებს დასკვნებს უკეთებდნენ გაზეთები, მაგრამ პარტიული გაზეთი ხომ მოვალეა ამ დასკვნებში ანალიზი გაუკეთოს ამათუმ ფაქტს და უჩვენოს კონკრეტული გზები ნაკლოვანებათა გამოსწორებისათვის.

საერთოდ უნდა ითქვას, რომ გაზ. „ბოლშევიკური ტემპით“-ის ფურცლებზე პარტიული ცხოვრების საკითხების გაშუქება სეზონურ ხასიათს ატარებს; ხშირად თითქმის მთელი თვე გავა და გაზეთში ვერ შეხვდებით წერილს პარტიულ თემაზე. მაგალითად, გასული წლის 23 ოქტომბრის შემდეგ გამოსულ მთელ რიგ ნომრებში (№№ 44, 48, 49, 50, 52 და სხვ.) ვერ შეხვდებით წერილებს პარტიულ ცხოვრებაზე. ამ თემაზე მოწინავე სტატიებსაც ეშვიათად ნახავთ გაზეთში. ეს იმას ნიშნავს, რომ გაზ. „ბოლშევიკური ტემპით“-ის მუშაკები უსისტემოდ მუშაობენ პარტიული ცხოვრების საკითხებზე. ამის შედეგად კი რაიონის პარტიული ცხოვრება ვერ პოულობს გამოხატვას რაიონული გაზეთის ფურცლებზე. მაგალითად, გაზეთმა ვერ გვიჩვენა რაიონის პარტიული ორგანიზაციების მუშაობა ადგილობრივი საბჭოების არჩევნებთან დაკავშირებით, გაზეთი ნაკლებად სწერს პარტიაში მიღებასა და ახალგაზრდა კომუნისტების აღზრდაზე, იმაზე, თუ როგორ ეუფლებიან მარქსისტულ-ლენინურ თეორიას რაიონის პარტიული და არაპარტიული ბოლშევიკები.

გაზ. „ბოლშევიკური ტემპით“-ის მუშაკებს უნდა მოვაგონოთ, რომ ფაქტებს უბრალო რეგისტრაციით და პარტიულ ცხოვრებაზე წერილების შემთხვევიდან შემთხვევამდე ბეჭდვით საქმე შორს ვერ წავა. რედაქციამ უნდა მიაღწიოს იმას, რომ პარტიული ცხოვრების განყოფილებამ წამყვანი ადგილი დაიკავოს გაზეთში, მასალები პარტიულ თემებზე თავსდებოდეს სისტემატურად. ცხადია, რედაქციამ მარტო შტატიანი მუშაკებით ვერაფერს გააწყობს, მან თავის გარშემო უნდა შემოიკრიბოს პარტიული აქტივი, რიგითი კომუნისტები, რაიკომის მუშაკები, მათთან ერთად ხშირად განიხილოს გაზეთის პარტიული განყოფილების გეგმა, საერთოდ, ამ აქტივს შეუძლია ბევრი საინტერესო თემა უკარნახოს გაზეთს. ნაკლოვანებათა მხილებასთან ერთად გაზეთმა უნდა უზრუნველს პარტიული მუშაობის დადებითი გამოცდილება, მოახდინოს მოწინავეთა გამოცდილების განზოგადება. ყოველივე ამით გაზეთი დაეხმარება რაიონის კომიტეტს პარტიული მუშაობის სანიმუშოდ მოწყობაში. ბოლო რაც უფრო მჭიდროდ იქნება პარტიული ორგანიზაციების მუშაობა, მით უფრო უკეთესად შესრულდება რაიონის წინაშე მდგომი სამეურნეო და პოლიტიკური მოცანები.

მჭკიცედ დავიცვათ ინდივიდუალური შერჩევის პრინციპი

(ლანჩხუთი, „კომუნისტის“ კორესპონდენტისაგან)

ლანჩხუთის რაიონის პარტიული ორგანიზაციები, ხელმძღვანელობენ რა საკ. კ. პ. (ბ) XVIII ყრილობის გადაწყვეტილებებით, სერიოზულ მუშაობას ეწევიან ლენინ-სტალინის პარტიაში კომუნიზმის საქმისადმი უსაზღვროდ ერთგულ ადამიანთა მისაღებად.

ლანჩხუთის საშუალო სკოლასთან არსებულმა პარტიულმა ორგანიზაციამ პარტიის წევრად გადარიცხა საშუალო სკოლის დირექტორი, შრომის წითელი დროშის ორდენით დაჯილდოებული ამხ. ოლღა კონსტანტინეს-ასული გურიელიძე. მამათის საკოლმეურნეო პარტორგანიზაციამ საკ. კ. პ. (ბ) წევრად გადარიცხა საქ. სსრ უმაღლესი საბჭოს დეპუტატი, სტახანოველი კოლმეურნე ჟონა კილაძე, რომელმაც 1939 წელს 620 შრომადღე გამოიმუშავა. სუფსა-ომფარეთის ნავთსაძიებლის პარტიულმა ორგანიზაციამ პარტიაში მიიღო მოწინავე სტახანოველები: მ. მეგრელაძე, კ. აფხაზავა, ა. ბარამიძე და სხვები.

რაიონის ზოგიერთი პარტიული ორგანიზაცია გამუდმებით პარტიის რიგების რიცხობრივ ზრდას და დაივიწყა პარტიაში მისაღებთა ინდივიდუალური შერჩევის პრინციპი. მაგალითად, სუფსის ტერიტორიულმა პარტორგანიზაციამ (პარტბიუროს მდივანი—ზ. ჩხიკვაძე) საკ. კ. პ. (ბ) წევრობის კანდიდატად მიიღო ვ. სიხარულიძე. შემდეგ გამოირკვა, რომ წარსულში ის იყო „ახალგაზრდა მარქსისტთა“ ორგანიზაციის წევრი, ეს კი მან დამალა პარტიაში შესვლის დროს. რაიკომის ბიურომ ვ. სიხარულიძეს უარი უთხრა პარტიაში მიღებაზე.

ამავე პარტორგანიზაციამ წინასწარ შეუსწავლელად პარტიის წევრობის კანდიდატად მიიღო ა. მურადოვი, რომელმაც დაუმალა პარტიას თავისი წარსული. საქ. ალკ ც. ქის ბიუროს მიერ მას მიცემული ჰქონდა უკანასკნელი გაფრთხილება რევოლუციური სიფხიზლის მოღუნებისათვის. ასევე, შეუსწავლელად მიიღო პარტიაში ლაშისელის საკოლმეურნეო პარტორგანიზაციამ (პარტბიუროს მდივანი — ან. ჩიკაშუა) შ. ცინცაძე, რომელიც დაპატიმრებული იყო მილიციის ორგანოების მიერ, როგორც შრომის დეზორგანიზატორი და სისხლის სამართლის საქმეზე მსჯავრდადებული.

ვ. მექვაბიშვილი

ა. გ. წულუკიძის სახლი-მუზეუმი ქუთაისში

მშრომელი კაცობრიობის ბელადისა და მასწავლებლის ამხანაგ სტალინის დაბადების 60 წლისთავთან დაკავშირებით ქუთაისში გაიხსნა ღირსშესანიშნავი გამოფენა, მიძღვნილი სტალინის უახლოესი თანამებრძოლის ალექსანდრე (საშა) წულუკიძის ცხოვრებისა და მოღვაწეობისადმი.

წულუკიძის სახლი-მუზეუმი, — ასე უწოდებენ მას, — ბოლშევიზმის პროპაგანდის ახალი კერაა. იგი მოთავსებულია ყოფილ გეგუთის (ამჟამად წულუკიძის) ქუჩაზე მდებარე ერთსართულიან ბატარა სახლში, სადაც 1902 - 1905 წლებში, სხვადასხვა დროს, ცხოვრობდა და მუშაობდა მგზნებარე რევოლუციონერი ა. წულუკიძე.

ა. წულუკიძემ მთელი თავისი სიცოცხლე ლენინ-სტალინის დიადი საქმისათვის ბრძოლას შესწირა. ამაზე ცოცხლად და მჭერმეტყველურად მოგვითხრობს წულუკიძის სახლი - მუზეუმის თვითეული დოკუმენტი და ექსპონატი.

პირველი ექსპონატია სურათი — ბატარა ალექსანდრე 7 წლის ასაკში, ჩოხა-ახალოხით და სატევრით. მარჯვნივ და მარცხნივ მამის—გრიგოლის და დედის—ოლიმპიას ფოტო-სურათებია. შემდეგ — ძველი ქუთაისის საერთო ხედი XIX საუკუნის 90-იან წლებში, ქუთაისის გიმნაზია, სადაც ალექსანდრე სწავლობდა. ალექსანდრეს განცხადება პროგიმნაზიის ინსპექტორის სახელზე ვაჟთა გიმნაზიაში საბუთების გადაგზავნის შესახებ და მეტრიკული ამონაწერი. განყოფილება მთავრდება მარქს-ენგელს-ლენინ - სტალინის სურათებით.

მეორე განყოფილება იხსნება მხატვარ ვოლგინის სურათით „ლენინური ისკრული სოციალ-დემოკრატიული ორგანიზაციის ფუძემდებელნი ამიერ-კავკასიაში: სტალინი, წულუკიძე, კეცხოველი, კურნატოვსკი“.

ყველა დოკუმენტი, რომელიც კი ამ და სხვა განყოფილებებშია წარმოდგენილი, მნახველს ერთხელ კიდევ ღრმა რწმენით ავსებს და ასწავლის, რომ „მესამე დასის“ უმრავლესობის წინააღმდეგ ბრძოლაში, ამხანაგ სტალინის ხელმძღვანელობით, ჩაისახა, ჩამოყალიბდა და გაიზარდა ლენინურ-ისკრული რევოლუციური სოციალ-დემოკრატიული ორგანიზაცია ამიერ-კავკასიაში. აქვე ნახავთ ლენინის წიგნის—„რანი არიან „ხალხის მეგობრები“ და როგორ ომობენ ისინი სოციალ-დემოკრატების წინააღმდეგ“ პირველი გამოცემის ფოტოასლს და გაზეთ „ისკრის“ პირველ ნომერს, რომლის გვერდით გამოკრულია თბილისის სოციალ-დემოკრატიული ორგანიზაციის ლენინურ - ისკრული ჯგუფის პირველ არალეგალურ ქარტეთილ გაზეთ „ბრძოლის“ პირველი ნომერი. აქვეა თბილისის იმ მოწინავე მუშების სურათები, რომლებსაც 1898 წელს დაუკავშირდა ახალგაზრდა სტალინი.

1897 წელს ა. წულუკიძე მოსკოვში წავიდა სწავლის განსაგრძობად, სადაც ის კვლავ აქტიურ მონაწილეობას იღებდა სტუდენტთა მარქსისტული წრეების მუშაობაში. ერთერთი წერილში მოსკოვიდან ალექსანდრე წულუკიძე სწერს: „ამ წერილს—მარქსის „კაპიტალის“ მეორე ტომზე ვწერ და ვფიქრობ: რომის იქნება ის ნეტარი დრო, როდის ჩვენ ცხოვრებაში გამოიღოს ნაყოფი ამ დიდებული მეცნიერის აზრებმა“ (წერილი დათარიღებულია 1897 წ.). წულუკიძის ნაშრომთა გამოფენა იხსნება მოსკოვიდან 1898 წელს გამოგზავნილი კორესპონდენციით—„ნეკროლოგი ჯაფარიძის შესახებ“ (გაზ. „კვალი“, № 22, 1898 წ.), რომელშიაც იგი მარქსიზმის ბურჟუაზიულ დამმახინჯებელთა წინააღმდეგ ილაშქრებს, ამხელს ცრუმარქსისტებს. მნახველები დიდი ინტერესით ეცნობიან წულუკიძის ნაშრომებს.

მესამე განყოფილება იწყება მხატვარ ქუთათელაძის სურათით „ბათუმის მუშების დემონსტრაცია ი. ბ. სტალინის ხელმძღვანელობით 1902 წლის 9 მარტს“. შემდეგ ფოტოასლი გაზეთ „ისკრის“ № 26-ისა, სადაც მოთავსებულია სტატია ბათუმის მუშების პროცესის შესახებ, და სხვა დოკუმენტები, რომლებიც ბათუმის ამბებზე. 1902 წლის 18 (5) აპრილს დაპატიმრეს ამხანაგი სტალინი. აი, ბათუმის მეოთხე უბნის ბოქაულის ვინმე ჩხიკვაძის პატაკი ბათუმის პოლიციმეისტერისადმი — ი. ბ. სტალინის დაპატიმრების შესახებ; რსდმპ ბათუმის ს.-დ. ჯგუფის ორი, 1902 წლის 10 და 29 ივნისის პროკლამაცია, დაწერილი ამხანაგ სტალინის მიერ ციხეში ყოფნისას. ამას მოსდევს ისტორიული დოკუმენტები ლენინურ-ისკრული იატაკქვეშეთის შესანიშნავი ორგანიზატორის, ამიერ-კავკასიაში სოციალ-დემოკრატიული ორგანიზაციების ერთერთი ფუძემდებლის ამხ. ლ. კეცხოველის ცხოვრებისა და მოღვაწეობის შესახებ. 1904 წლის იანვარში სტალინი გამოიქცა გადასახლებიდან, რამაც მეტად გააცოფა მეფის ხელისუფალნი. ამას ნათლად გვიხატავს ფოტოასლი ირკუტსკის ჟანდარმთა სამმართველოს მიფრიანი დეპეშისა სტალინის გამოქცევის შესახებ. მნახველთა ყურადღებას იპყრობს მხატვარ ციმაკურიძის სურათი „ი. ბ. სტალინის არალეგალურად დაბრუნება თბილისში“.

მესამე განყოფილების ერთი კუთხე მთლიანად დათმობილი აქვს დოკუმენტებს იმერეთ-სამეგრელოს კომიტეტის საქმიანობის შესახებ. აქ არის კომიტეტის წევრების ი. სტალინის, ა. წულუკიძის, ჯაფარიძისა და ცხაკაიას ფოტო-სურათები და სტალინისა და წულუკიძის მიერ დაწერილი პროკლამაციები, რომლებსაც კომიტეტი ავრცელებდა დასავლეთ საქართველოს რაიონებში. ისინი—ეს პროკლამაციები—საბრძოლო მოწოდებას წარმოადგენდნენ ცარიზმის წინააღმდეგ. რევოლუციური მოძრაობის აღმავლობა დასავლეთ საქართველოში. რასაც იმერეთ-სამეგრელოს კომიტეტი მეთაურობდა ამხანაგ სტალინის ხელმძღვანელობით, გრანდიოზული ხასიათის გახდა. სწორედ ამიტომ იყო, რომ ჩვენი პარტიის მესამე ყრილობამ განსაკუთრებული ყურადღება მიაქცია ამ ფაქტს.

მუზეუმის დათვალიერებელი ნახავს ლენინის შესანიშნავი შრომების—„რა ვაკეთოთ?“ და „ნაბიჯი წინ, ორი ნაბიჯი უკან“ პირველი გამოცემის ფოტოასლებს და ეგზემპლარებს, აგრეთვე ამხანაგ სტალინის მიერ ქართულ-რუსულ და სომხურ ენებზე 1905 წელს გამოცემულ შრომას „გაკვრით პარტიულ უთანხმოებაზე“. ალ. წულუკიძის ამ პერიოდის ნაშრომებს ეკუთვნის მთელი რიგი შესანიშნავი სტატიები, როგორც, მაგალითად, „ავტონომია და პროლეტარიატის ინტერესები“ და „პატარა შენიშვნა დიდ კითხვაზე“. ამ უკანასკნელ სტატიაში, რომელიც დაწერილია ნოე ჟორდანიას წინააღმდეგ, წულუკიძემ გამანადგურებელი ლახვარი ჩასცა მენშევიზმის „იდეოლოგიურ“ პრინციპებს.

მესამე განყოფილება მთავრდება წულუკიძის შესახებ სხვადასხვა შრომებისა და პერიოდულ გამოცემათა გამოფენით. აქვეა ამხ. ლავრენტი ბერიას შესანიშნავი წიგნი „ამიერ-კავკასიის ბოლშევიკური ორგანიზაციების ისტორიის საკითხისათვის“, ამხ. წულუკიძის თხზულებათა კრებული, მწერალ დ. კლდიაშვილის „მემუარები“, რომელშიც ის იგონებს წულუკიძის მოღვაწეობას ბათუმში და მის ბრძოლას ბურჟუაზიული ნაციონალისტების წინააღმდეგ.

აი უკვე მეოთხე განყოფილებაში ვართ. მუზეუმის ეს განყოფილება წარუშლელ შთაბეჭდილებას სტოვებს მნახველზე. აქ ატარებდა თავის უკანასკნელ დღეებს. აქ მუშაობდა ა. წულუკიძე. სამწუხაროა, რომ ამ ოთახის საესებით აღდგენა ვერ მოხერხდა, რადგან წულუკიძეს ული ნივთების დიდი რაოდენობა ველარ აღმოაჩინეს. ამ ხარვეზს ავსებს მხატვარ ხუციშვილის სურათი „ოთახი, სადაც ცხოვრობდა ალ. წულუკიძე“. ოთახში დაცულია ზოგიერთი ნივთი, რომლებითაც სარგებლობდა წულუკიძე. სამუშაო მაგიდა, სამწერლო თავის მოწყობილობით, პატარა მაგიდა, წულუკიძის საკუთარი წიგნები. ყოველი წარკითხული წიგნის ფურცლებზე თქვენ გხვდებათ საყურადღებო, განსაცვიფრებელი შენიშვნები, საიდანაც სჩანს, თუ როგორ ბეჯითად ეუფლებოდა ა. წულუკიძე მარქსისტულ მეცნიერებას, თუ რა ზიზღით ივსებოდა იგი მარქსიზმის მოწინააღმდეგეთა მიმართ.

აქ, სადაც სიკვდილის წინ, მძიმე სენით—ტუბერკულოზით დაავადებული, წყეული ცარიზმის მიერ დევნილი, ყოველდღიური მუშაობით დაღლილი და მოქანცული ალ. წულუკიძე ეწვა, დგას მინაგადაკრული მაგიდა, რომლის ქვეშ გამოფენილია მრავალი საგულისხმო, წარსული შაგბნელი დროისადმი უზომო ზიზღის აღმძვრელი დოკუმენტი წულუკიძის ავადმყოფობისა და გარდაცვალება - დასაფლავების შესახებ. როგორც ცნობილია, წულუკიძის დასაფლავება გრანდიოზულ პოლიტიკურ დემონსტრაციად გადაიქცა. ამაზე მეტყველებენ ამდროინდელი გაზეთების ნომრები, ფოტოსურათები და სხვა ექსპონატები. მათ შორის დიდ ინტერესს იწვევს მხატვარ ვეფხვაძის სურათი—„ამხანაგი სტალინი სიტყვას ამბობს წულუკიძის დასაფლავებაზე“, სამგლოვიარო პროცესიის ფოტოსურათი, გადაღებული ქუთაისიდან გამგზავრების წინ, სტალინური გაზეთის „პროლეტარიატის ბრძოლის“ მე-9 ნომერი, მიძღვნილი წულუკიძისადმი; სპეციალური ნომრები ჟურნალ „მოგზაურისა“, რომლის რედაქციის წევრი და მოკლეული თანამშრომელი იყო წულუკიძე. მათში მოთავსებულია ათეულობით სამგლოვიარო დეპეშები.

უკვე მორჩით ყველა ექსპონატის დათვალიერებას, ყოველი საგულისხმო დოკუმენტის გადაკითხვას. სახლი-მუზეუმიდან გამოსვლა კი მაინც არა გსურთ, კვლავ უკან ბრუნდებით და განმეორებით, მრავალჯერ განმეორებით კითხულობთ გაზეთ „ახალი ცხოვრების“ 1906 წლის მეხუთე ნომრის მოწინავე წერილის მგზნებარე სიტყვებს, იმ გაზეთის, რომლის სულისჩამდგმელი და ხელმძღვანელი იყო დიდი სტალინი.

„არიან ისეთი პირები, რომელთა სახელს პროლეტარიატი ვერ დაივიწყებს.

ისინი მოკვდნენ, ისინი სამუდამოთ დაგვშორდნენ, მაგრამ მათი წმინდა აჩრდილები თავს დაგვტრიალებენ და ყურში ჩაგვჩურჩულებენ: **იბრძოლეთ სოციალიზმისათვის!**

დიდება და სახელი მათს აჩრდილებს!

ისინი ჩვენთან აღარ არიან, ისინი სამარეში განისვენებენ, მაგრამ მათი მაღლიანი სახეები, ეკლის გვირგვინით მორთული სახეები, ჩვენს წინ სდგებიან და გვეუბნებიან: **იბრძოლეთ თავისუფლებისათვის!**

დიდება და სახელი მათს სახეებს!

ისინი წავიდნენ, ისინი გაჩუმ

Ленинградцы — в первых рядах строителей Сталинской конституции

Выборы в Верховный Совет СССР — праздник всего советского народа

Ленинградцы, 24 января (Ленинградское радио). Ленинградцы готовятся к выборам в Верховный Совет СССР. Они с нетерпением ждут этого дня, чтобы отдать свои голоса за кандидатов в депутаты, которые будут избраны на основе самой демократической в мире Сталинской конституции.

Ленинградцы знают, что выборы в Верховный Совет СССР — это праздник всего советского народа, праздник всех трудящихся нашей страны